

OGÓLNE ZASADY FORMUŁOWANIA WYMAGAŃ DLA EKSPERTÓW W ZINTEGROWANYM SYSTEMIE KWALIFIKACJI

**Analiza rozwiązań i
rekomendacje dotyczące
wymagań kwalifikacyjnych dla
ekspertów powoływanych do
prac związanych z
ustanawianiem kwalifikacji**

Warszawa, lipiec 2015

Autorzy:

Katarzyna Królik

Henryk Michałowicz

Konsultacje:

Elżbieta Lechowicz

Andrzej Górski

Akceptował:

Andrzej Górski

Wydawca:

Instytut Badań Edukacyjnych

ul. Górczewska 8

01-180 Warszawa

tel. (22) 241 71 00; www.ibe.edu.pl

© Copyright by: *Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 2015*

Publikacja współfinansowana przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

w ramach projektu: Budowa krajowego systemu kwalifikacji – wdrożenie Zintegrowanego Rejestru kwalifikacji w zakresie organizacyjno-instytucjonalnym.

Egzemplarz bezpłatny

Spis Treści

Spis Treści	3
1. Wprowadzenie	4
2. Zestawienie wniosków z przeprowadzonego przeglądu wytypowanych i poddanych analizie aktów prawnych	8
3. Ogólne wytyczne dotyczące formułowania wymagań kompetencyjnych/kwalifikacyjnych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
4. Załącznik nr 1. Część szczegółowa. Zestawienie informacji o kryteriach wyboru ekspertów zidentyfikowanych w wybranych ustawach w ujęciu tabelaryczny ...	29
5. Załącznik nr 2. Lista wybranych aktów prawnych poddanych analizie	118

1. Wprowadzenie

Proponowane w przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 31 marca 2015 r. *Założeniach do projektu ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji*¹ rozwiązania mają służyć bardziej efektywnej realizacji polityki na rzecz uczenia się przez całe życie. Przyjmuje się, że odpowiadają one potrzebom współczesnej gospodarki opartej na wiedzy oraz potrzebie promocji mobilności zawodowej na rynku pracy. Wpisane są one w szerszy kontekst zmian zachodzących w UE, znajdujących odzwierciedlenie w dokumentach wydawanych w Unii Europejskiej już od 2000 r.: w *Strategii Lizbońskiej (konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r.)* oraz w *Strategii Europa 2020 (Komunikat Komisji Europejskiej z dnia 3 marca 2010 r. Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu)* i innych.

Zintegrowanie i rozwój systemu kwalifikacji w Polsce² będzie stanowił część szerszego systemu transparentności kwalifikacji europejskich. Skuteczność i spójność modernizowanego systemu wymaga uzgodnienia i przyjęcia wspólnych zasad. Jedną z nich powinny być zasady formułowania wymagań kwalifikacyjnych dla kandydatów na ekspertów do grup eksperckich powoływanych w pracach związanych z ustanawianiem kwalifikacji³. Opracowanie zawiera propozycje, które mogą być brane pod uwagę w przyszłości przy wyborze ekspertów.

Poza szkolnictwem wyższym i oświatą w porządku prawnym można wyodrębnić obszar kwalifikacji, w którym tworzenie kwalifikacji oraz ich nadawanie, ze względu na określone potrzeby kierowania życiem gospodarczym lub społecznym państwa, zostało uregulowane w przepisach prawa materialnego obejmującego poszczególne działy administracji rządowej⁴. Poza kwalifikacjami

---

¹ Patrz: <http://bip.kprm.gov.pl/kpr/wykaz/r1542,Zalozenia-projektu-ustawy-o-zintegrowanym-systemie-kwalifikacji.html>

² Zintegrowanie i rozwój systemu kwalifikacji w Polsce będzie możliwe poprzez wdrożenie dwóch nowych instrumentów:

- 1) 8-poziomowej Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK) – charakteryzującej wiedzę, umiejętności kompetencje społeczne;
- 2) Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji (ZRK).

Polska Rama Kwalifikacji będzie układem odniesienia dla kwalifikacji nadawanych w Polsce. Poziomy PRK będą określone dla kwalifikacji zarejestrowanych w ZRK. Wiarygodność i jakość kwalifikacji, będzie zapewniona przez odpowiednie procedury. Wprowadzone zostaną: standard opisu kwalifikacji oraz wymagania dotyczące jakości, mające zastosowanie do kwalifikacji spoza systemów oświaty oraz szkolnictwa wyższego.

³ Zgodnie z nazewnictwem przyjętym w *Założeniach do projektu ustawy o ZSK*, nie mówi się o ustanawianiu kwalifikacji tylko włączaniu ich do ZSK. Na potrzeby analizy autorzy pozostają jednak przy terminie ustanawianie.

⁴ Są to kwalifikacje, co do których właściwi ministrowie kierujący poszczególnymi działami administracji rządowej posiadają różne kompetencje regulacyjne (kwalifikacje uregulowane).

uregulowanymi w systemie edukacji (oświaty i szkolnictwa wyższego) oraz w poszczególnych działach administracji rządowej, należy wyróżnić trzeci obszar kwalifikacji nadawanych w Polsce – kwalifikacje nieregulowane⁵.

Przyjmuje się, że zarówno kwalifikacje regulowane, jak i nieregulowane będą opisywane zgodnie ze standardem opisu kwalifikacji. Analizując zakres prac niezbędny do wdrożenia i funkcjonowania systemu można wyróżnić kilka obszarów prac/zadań, których skuteczne wykonanie wymaga wiadomości specjalnych (wiedzy ekspertów). Są to prace dotyczące: ustanawiania, w tym opisywania kwalifikacji, przypisywania poziomów PRK do kwalifikacji, rozpoznawania wniosków o nadawaniu uprawnienia do certyfikowania oraz wykonywaniu zadań związanych z zapewnianiem jakości kwalifikacji zarejestrowanych w ZRK. Niewątpliwie na wynik tych prac rzutować musi odpowiednie zaangażowanie interesariuszy i włączenie ich w te prace w odpowiedniej formie. Podkreślić należy, iż w przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 10 września 2013 r. *Perspektywie uczenia się przez całe życie* akcentuje się, że ustanowienie tradycji partnerskiego dialogu w tworzeniu programów kształcenia i szkolenia na wszystkich etapach edukacji z udziałem przedstawicieli z zakresu określonych dziedzin wiedzy, pracodawców, pracobiorców, społeczeństwa obywatelskiego i osób uczących się jest warunkiem zasadniczym dla dostosowywania treści oraz metod kształcenia i szkolenia do promowania kreatywności i innowacyjności. Budowanie partnerstwa na rzecz uczenia się przez całe życie i angażowanie do współpracy administracji publicznej (rządowej i samorządowej), instytucji edukacyjnych, pracodawców, pracobiorców, organizacji obywatelskich jest jedną z zasad stanowiących podstawę tworzenia europejskiego obszaru uczenia się przez całe życie, których wdrażanie uznane zostało za najważniejszy cel strategiczny współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia do roku 2020 - *Konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia*⁶.

W ramach wykonanej analizy przeprowadzony został przegląd rozwiązań prawnych przyjętych w polskim systemie prawnym dotyczących sposobów formułowania kryteriów wyboru kandydatów na ekspertów do prac grup, zespołów eksperckich, w których, z uwagi na charakter wykonywanych zadań, wymagana jest wiedza ekspercka. Opisane zostały tylko wybrane akty normatywne, ilustrujące, zdaniem autorów, różne podejście ustawodawcy do tego zagadnienia. Dla uzyskania większej przejrzystości i komunikatywności opisy zidentyfikowanych przykładów ujęto w układzie tabelarycznym. Przegląd wykonany został z uwzględnieniem następujących kryteriów: opis

---

⁵ To kwalifikacje, które będą spełniały wymagania określone przez ustawę o ZSK, funkcjonujące na rynku na zasadzie uznania i nie regulowane przez ustawodawcę. Będą to kwalifikacje zarówno tworzone przez podmioty gospodarcze i przez nich w ramach tej działalności nadawane, ale nie zawsze np. kwalifikacje pochodzące od środowisk gospodarczych, stowarzyszeń, poszczególnych pracodawców przez nich uznawane tylko i nie nadawane, tworzone w ramach działalności gospodarczej, ale statutowej; działalność statutowa nie jest opodatkowana w odróżnieniu od działalności gospodarczej wykonywanej przez te środowiska obok działalności statutowej.

⁶ Konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (Dz. Urz. UE C 119 z 28.05.2009, str. 2-9).

organu/zespołu, którego powołanie dotyczy, i jego zadań; wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela, opis wymagań kompetencyjnych (czasami kwalifikacyjnych). W tabeli dodatkowo wyróżniono miejsce na informacje związane z przedmiotem pracy. Zamiarem autorów nie była identyfikacja i przedstawienie wszystkich występujących przykładów rozwiązań prawnych, a jedynie pokazanie takich rozwiązań, uregulowanych w systemie prawnym, które pozwolą zaprezentować w miarę szeroką gamę rozwiązań i sposobów podejścia do definiowania oczekiwanych od kandydatów na ekspertów kwalifikacji. Przegląd aktów prawnych został wykonany w okresie od października 2014 r. do marca 2015 r. i uwzględnia ówczesny stan prawny. Lista wytypowanych i poddanych analizie aktów prawnych umieszczona została w Załączniku nr 2.

Przegląd ustawodawstwa był niezbędny do wykonania analizy i sformułowania rekomendacji dotyczących wymagań kompetencyjnych/kwalifikacyjnych dla kandydatów na ekspertów powoływanych przez decydentów w obszarze Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji do wykonywania zadań związanych z ustanawianiem kwalifikacji. Uwzględnione zostały także wnioski oraz doświadczenia wynikające z prac dotyczących opisów kwalifikacji i prac pilotażowych realizowanych w ramach projektów KRK prowadzonych przez Instytut Badań Edukacyjnych⁷.

Wstępna wersja niniejszej analizy została poddana ocenie w trakcie dyskusji na spotkaniu konsultacyjnym Zespołu ZRK (IBE) z prof. dr hab. Jackiem Sroką⁸ w dniu 30 stycznia 2015 r. w Warszawie. Uznano, że materiał ten wpisuje się w szerszy zakres tematyczny, jakim jest określenie zasad współpracy z interesariuszami w ogóle. Podkreślono, że o ile same zasady współpracy, w tym model prowadzenia dialogu służący powoływaniu ekspertów do prac związanych z ustanawianiem kwalifikacji, wpisuje się w scenariusz prac nad zasadami współpracy *sensu stricto*, o tyle sformułowanie wymagań merytorycznych wymaga osobnego przygotowania.

Wnioski i rekomendacje zawarte w analizie zostały skonsultowane z interesariuszami na spotkaniu Grupy Roboczej ds. ZRK⁹ w dniu 22 maja 2015 r. Uczestnicy spotkania podnieśli, że istotną kwestią

---

⁷ W ramach kontynuacji prac nad modernizacją krajowego systemu kwalifikacji do końca czerwca 2015 r. Instytut Badań Edukacyjnych realizuje następujące projekty systemowe: „Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie”, Budowa krajowego systemu kwalifikacji – pilotażowe wdrożenie krajowego systemu kwalifikacji oraz kampania informacyjna dotycząca jego funkcjonowania” oraz „Budowa krajowego systemu kwalifikacji – wdrożenie zintegrowanego rejestru kwalifikacji w zakresie organizacyjno-instytucjonalnym”.

⁸ Jacek Sroka - politolog, profesor zwyczajny, dr hab. W swych opracowaniach skupia się na systemowych, instytucjonalnych i funkcjonalnych zagadnieniach: polityki publicznej, stosunków przemysłowych, dialogu społecznego, dialogu obywatelskiego, deliberacji, rządzenia wielopasmowego (governance). W analizach empirycznych skupiony na poziomie regionalnym, badał m.in. wojewódzkie komisje dialogu społecznego od początku ich działalności.

⁹ Grupa robocza ds. Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji powołana w ramach prac projektu „Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie”. W jej skład weszli przedstawiciele istotnych z punktu widzenia systemu kwalifikacji interesariuszy, uczestniczący dotychczas w prowadzonej debacie publicznej. Prace grupy

przy wyborze ekspertów jest ich właściwe przygotowanie merytoryczne oraz doświadczenie praktyczne.

---

kontynuowane są w ramach projektu „Budowa krajowego systemu kwalifikacji – wdrożenie zintegrowanego rejestru kwalifikacji w zakresie organizacyjno-instytucjonalnym pod nazwą Grupa robocza ds. ZRK lub zamiennie quasi rada interesariuszy.

2. Zestawienie wniosków z przeprowadzonego przeglądu wytypowanych i poddanych analizie aktów prawnych

Wnioski z przeprowadzonej w ramach przeglądu analizy aktów prawnych, wskazują na różnorodność podejścia ustawodawcy do formułowania wymagań kwalifikacyjnych dla ekspertów, stosunkowo dużą swobodę organów w formułowaniu wymagań i doborze odpowiednich ekspertów oraz brak jednolitej praktyki ustawodawcy co do włączania interesariuszy do współpracy.

2.1 Ustawodawca wprost wskazuje na wymóg odpowiedniego tytułu zawodowego lub naukowego

- 1) *ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki*¹⁰, członkiem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Podkreślić dodatkowo należy, że w tym przypadku członkowie tej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora;
- 2) *ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym*¹¹, członkiem Polskiej Komisji Akredytacyjnej może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora .....
- 3) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*¹², na eksperta naukowego minister wyznacza osobę posiadającą co najmniej stopień naukowy doktora i ...

Czasami wymóg posiadania odpowiedniego formalnego przygotowania zawodowego powiązany został z dodatkowym obowiązkiem posiadania stażu pracy

---

¹⁰ Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.).

¹¹ Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572).

¹² Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 z późn. zm.).

- 1) *rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie programów kursów, przeprowadzania egzaminów oraz wzoru świadectwa kwalifikacji w zakresie substancji kontrolowanych*¹³, komisję egzaminacyjną powołuje się w składzie co najmniej pięcioosobowym, spośród osób posiadających wykształcenie wyższe i co najmniej pięcioletni staż pracy związany z zakresem przedmiotowym egzaminu. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej może być osoba posiadająca wyższe wykształcenie techniczne i co najmniej ośmioletnią praktykę zawodową w dziedzinie urządzeń chłodniczych;
- 2) *ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta*¹⁴ w skład Wojewódzkiej Komisji do Spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych wchodzi między innymi 16 członków, w tym:
  - 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra lub równorzędny w dziedzinie nauk medycznych, którzy wykonują zawód medyczny przez okres co najmniej 5 lat *albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk medycznych*,
  - 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra w dziedzinie nauk prawnych, którzy przez okres co najmniej 5 lat byli zatrudnieni na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa *albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk prawnych* (...);
- 3) *ustawa z dnia 10 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki* na eksperta naukowego minister wyznacza osobę posiadającą co najmniej stopień naukowy doktora i kompetencje w dziedzinie nauki odpowiedniej ze względu na merytoryczny zakres kontroli, z tym, że na eksperta budowlanego minister wyznacza osobę posiadającą uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 12–15 *ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane*,¹⁵ a na eksperta finansowego minister wyznacza biegłego rewidenta albo osobę posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowisku głównego księgowego lub zastępcy głównego księgowego i w okresie ostatnich 5 lat przed powołaniem do zespołu kontrolnego wykonywała pracę na tym stanowisku, albo osobę posiadającą wykształcenie wyższe oraz uprawnienia do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych w rozumieniu przepisów w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Niekiedy wymóg posiadania tytułu naukowego jest uznawany za równoważny z posiadaniem określonego tytułu zawodowego lub/i określonego stażu pracy

ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, w skład Wojewódzkiej Komisji do Spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych wchodzi członkowie,

¹³ Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie programów kursów, przeprowadzania egzaminów oraz wzoru świadectwa kwalifikacji w zakresie substancji kontrolowanych (Dz. U. Nr 195, poz. 2009).

¹⁴ Ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159 z późn. zm.).

¹⁵ Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.).

którzy między innymi posiadają wykształcenie wyższe i tytuł magistra lub równorzędny w dziedzinie nauk medycznych, którzy wykonują zawód medyczny przez okres co najmniej 5 lat albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk medycznych.

W tym przypadku ustawodawca przyjmuje, że osoba posiadająca tytuł naukowy doktora nauk medycznych posiada kompetencje, co najmniej jak osoba legitymująca się określonym wykształceniem, tytułem zawodowym i odpowiednim stażem pracy.

2.2 Ustawodawca obostrza wymagane i posiadane przez kandydatów kwalifikacje dodatkowym obowiązkiem „aktualności” prowadzenia badań

- 1) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju*¹⁶, kandydatem na członka Rady Centrum może być m.in. osoba, która posiada wiedzę i niezbędne doświadczenie zawodowe w zakresie działalności badawczo-rozwojowej i działalności innowacyjnej. Natomiast dalej ustawa postanawia, że w skład Rady Centrum wchodzi m.in. dziesięciu członków powołanych spośród kandydatów wskazanych przez środowiska naukowe, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora, aktywnie prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe ...;
- 2) *ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki*, członkiem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat.

Podkreślić dodatkowo należy, że członkowie Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora.

2.3 Ustawodawca nie uściśla wymagań kompetencyjnych ani kwalifikacyjnych przedmiotowo określając dziedzinę, w której środowiska mogą zgłaszać swoich kandydatów. Właściwy minister na zasadzie uznania, podejmuje decyzję o tym, kto reprezentuje daną dziedzinę

- 1) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*, podmioty uprawnione do zgłaszania kandydatów na członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych,

---

¹⁶ Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616 z późn. zm.).

reprezentujące środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności, mogą zgłosić po dwóch kandydatów do każdej z grup dziedzin nauki;

- 2) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*, minister powołuje członków Komitetu Polityki Naukowej na podstawie zgłoszeń spośród kandydatów, kierując się „zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych, różnych rodzajów jednostek naukowych i dziedzin życia społeczno-gospodarczego”. Przeprowadzona analiza wykazała, że ustawodawca nie uściślił w tym zakresie wytycznych dla ministra do określenia „zasad zapewniania zrównoważonej reprezentacji ...”.

W *ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym*¹⁷ i wydanym na jej podstawie rozporządzeniu¹⁸, ustawodawca nie określił wytycznych co do składu i wymagań kompetencyjnych/kwalifikacyjnych dla członków komisji kwalifikacyjnej;

- 3) *ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty*¹⁹, organ właściwej jednostki samorządu terytorialnego ustala: skład i zasady wyboru członków rady oświatowej oraz regulamin działania rady oświatowej;
- 4) *ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju*²⁰ (art. 31 ust. 1 ustawy), w celu zapewnienia rzetelnej i bezstronnej oceny projektów w procesie wyboru projektów do dofinansowania mogą uczestniczyć eksperci posiadający wiadomości specjalne lub umiejętności z poszczególnych dziedzin objętych programem operacyjnym. Podkreślić należy, iż taka redakcja przepisu w ustawie oznacza, że przedmiotem ewentualnej kontroli zgodności z art. 31 ust. 1 ustawy będzie np. to, czy przy ocenie projektu organ korzystał z wiadomości specjalnych ekspertów „z poszczególnych dziedzin” dotyczących projektu, czy tylko z jednej dziedziny oraz czy ta dziedzina (nie zakres wiadomości specjalnych eksperta) odpowiada dziedzinie, w ramach której ekspert powinien był się wypowiedzieć, patrz: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 stycznia 2014 r., II GSK 2319/2013 (Publikator: Lexis.pl nr 8535900).

2.4 Brak wymagań kwalifikacyjnych określonych wprost w ustawie; upoważniony w ustawie organ/podmiot wydaje w tym zakresie wytyczne, które nie mają charakteru powszechnie wiążącego

- 1) *ustawa z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne*²¹ w swojej treści nie rozstrzyga na temat wymaganych uprawnień członków komisji, jednakże poszczególne podmioty uprawnione

¹⁷ Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963 z późn. zm.).

¹⁸ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych (Dz. U. Nr 79, poz. 849 z późn. zm.).

¹⁹ Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. Nr 95, poz. 425 z późn. zm.).

²⁰ Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227 poz. 1658 z późn. zm.).

²¹ Ustawa z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.).

wydają w tym zakresie wytyczne, np. *Informacja o powoływaniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Komisji kwalifikacyjnych ds. stwierdzania wymagań kwalifikacyjnych osób zajmujących się eksploatacją i dozorem urządzeń, instalacji i sieci energetycznych*. Jednakże zgodnie z § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, komisje kwalifikacyjne powoływane są także na wniosek uprawnionych w ustawie podmiotów, np. u określonych przedsiębiorców. W takim przypadku wniosek o powołanie komisji kwalifikacyjnej powinien zawierać m.in. proponowany skład Komisji z podaniem imion i nazwisk jej członków, ich miejsc pracy, zajmowanych stanowisk, posiadanych kwalifikacji i funkcji, jakie mają w niej pełnić. Organ uprawniony do powoływania Komisji, o którym mowa w art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, może wnieść, w terminie 7 dni od dnia wpłynięcia wniosku, umotywowane zastrzeżenia do proponowanego składu Komisji oraz zakresu sprawdzanych kwalifikacji;

- 2) *ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne* w zakresie dotyczącym wymagań kompetencyjnych członków komisji kwalifikacyjnych dla osób zajmujących się eksploatacją sieci i określonych tamże urządzeń, ustawodawca nie określa wymaganych uprawnień członków komisji. Jednakże poszczególne podmioty z uwagi na przedmiot swojej działalności wydają w tym zakresie wytyczne, zawarte na przykład w *Informacji o powoływaniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Komisji kwalifikacyjnych ds. stwierdzania wymagań kwalifikacyjnych osób zajmujących się eksploatacją i dozorem urządzeń, instalacji i sieci energetycznych*. Zainteresowany podmiot zgłasza skład komisji, a organ uprawniony do powoływania komisji, o którym mowa w art. 54 ust. 3 tej ustawy, może wnieść, w terminie 7 dni od dnia wpłynięcia wniosku, umotywowane zastrzeżenia do proponowanego składu komisji oraz zakresu sprawdzanych kwalifikacji. W tym przypadku obowiązek interpretacji właściwych wymagań bierze na siebie podmiot powołujący komisję licząc się z tym, że jego wybór może być przedmiotem weryfikacji.

Czasami ustawodawca nie rozstrzyga w akcie o randze ustawowym o wymaganiach dla ekspertów i kwestia ta jest regulowana przez ministra wykonującego daną ustawę w akcie niższego rzędu

przepis § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 października 2011 r. w sprawie stypendiów za osiągnięcia i inicjatywy podejmowane na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich²² w zw. z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia²³, Dyrektor Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia przyznaje stypendium i zasięga w tym celu opinii

---

²² Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 października 2011 r. w sprawie stypendiów za osiągnięcia i inicjatywy podejmowane na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich (Dz. U. Nr 223, poz. 1334).

²³ Ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. Nr 76, poz. 408).

komisji ekspertów. Komisję ekspertów powołuje i odwołuje Dyrektor ww. Centrum spośród pracowników Centrum i osób nie będących pracownikami Centrum, posiadających znaczącą wiedzę i doświadczenie z zakresu stosunków polsko-rosyjskich.

2.5 Organ publiczny fakultatywnie korzysta ze wsparcia merytorycznego innych gremiów i podmiotów funkcjonujących już w ramach właściwości tego organu

- 1) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*, na wniosek ministra kandydat na eksperta naukowego może być wskazany przez organ opiniodawczo-doradczy (Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych i Komitet Polityki Naukowej);
- 2) *ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej*²⁴ i wydanym na jej podstawie *rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania stypendiów osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami oraz wysokości tych stypendiów*²⁵, minister może zlecić wykonywanie czynności związanych z przyznawaniem stypendiów, w tym ogłaszanie i przeprowadzanie konkursu, podległym ośrodkom i instytucjom kultury, w ramach realizacji ich zadań;
- 3) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*, minister właściwy do spraw nauki, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony:
  - a) zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, w których skład wchodzi właściwi eksperci, w celu oceny wniosków o przyznanie środków finansowych na naukę;
  - b) zespoły doradcze;
  - c) zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych i niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).Minister właściwy do spraw nauki określa, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów;
- 4) *ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy*²⁶ w zw. z treścią *rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i*

---

²⁴ Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406).

²⁵ Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania stypendiów osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami oraz wysokości tych stypendiów (Dz. U. poz. 612).

²⁶ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 z późn zm.).

*drogowych*²⁷, sprawdzian przeprowadza i ustala jego wynik komisja powołana przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie. Oznacza to, że właściwy minister wykonuje swoje zadania poprzez podległą mu instytucję i zgodnie z przedmiotem jej działalności.

2.6 Kandydatów na ekspertów zgłaszają określone w ustawie środowiska

- 1) *ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym*, w skład Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego wchodzi m.in. studenci, wybrani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej - w liczbie czterech, doktoranci, wybrani przez Krajową Reprezentację Doktorantów - w liczbie dwóch oraz przedstawiciele pracodawców, wybrani przez organizacje pracodawców - w liczbie trzech;

Nadto w posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu *ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego*²⁸

- 2) *ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty* w skład Krajowej Rady wchodzi między innymi po jednym przedstawicielu centralnych struktur związków zawodowych zrzeszających nauczycieli (podkreślić należy brak przedstawiciela pracodawców, zdaniem autorów).

Czasami uprawnienie do zgłaszania kandydatów powiązane jest z dookreśleniem wymagań kwalifikacyjnych/kompetencyjnych dla kandydatów

- 1) *ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki*, członkowie Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora;

---

²⁷ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz. U. Nr 118, poz. 1263).

²⁸ Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1080 z późn. zm.).

- 2) *ustawa z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych*²⁹, w skład zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich wchodzi 9 osób, w tym 5 przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości, 2 przedstawicieli delegowanych przez Naczelną Radę Adwokacką oraz 2 przedstawicieli delegowanych przez Krajową Radę Radców Prawnych. Dodatkowo każda okręgowa rada adwokacka oraz rada okręgowej izby radców prawnych może zgłaszać zespołowi do przygotowania pytań testowych, za pośrednictwem przewodniczącego zespołu do przygotowania pytań testowych, propozycje pytań wraz z wykazem prawidłowych odpowiedzi;
- 3) *ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych*³⁰, w skład zespołu egzaminacyjnego, powołanego przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych (egzamin na rzecznika patentowego) wchodzi: przedstawiciel Krajowej Rady Rzeczników Patentowych jako przewodniczący oraz trzech eksperci Urzędu Patentowego wskazani przez Prezesa Urzędu Patentowego i trzech rzecznicy patentowi wybrani przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych. W przywołanym przypadku egzamin organizuje środowisko, albowiem Krajowa Rada Rzeczników Patentowych jest organem samorządu zawodowego rzeczników patentowych.

Czasami oprócz wymagań merytorycznych niezbędna jest rekomendacja określonego środowiska

- 1) *ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela*³¹ na listę ekspertów – członków komisji egzaminacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans mogą ubiegać się kandydaci, którzy m.in. spełniają określone wymagania kompetencyjne oraz uzyskali rekomendację, zawierającą opis dorobku zawodowego nauczyciela lub nauczyciela akademickiego, wydaną przez instytucję lub stowarzyszenie działające w systemie oświaty i wychowania, szkolnictwa wyższego i nauki lub na ich rzecz albo nauczycielski związek zawodowy;
- 2) *ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty* postanawia, że na listę rzeczoznawców może być wpisana osoba posiadająca m.in. odpowiednie kompetencje oraz rekomendację instytucji potwierdzającej doświadczenie i osiągnięcia odpowiednio w pracy naukowej, dydaktycznej, artystycznej lub pracy w danym zawodzie osoby ubiegającej się o wpis na listę rzeczoznawców. W tym przypadku minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w przypadku podręczników do kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określa, w drodze

---

²⁹ Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637).

³⁰ Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925).

³¹ Ustawa z dnia 26 stycznia 192 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191).

rozporządzenia, m.in. instytucje, których rekomendacja jest wymagana przy ubieganiu się o wpisanie na listę rzeczoznawców.

Zidentyfikowano przykłady, w których w skład danego gremium wchodzi eksperci rekomendowani przez dany organ i w części przez dane środowisko lub ma miejsce powierzenie wykonania określonych zadań o charakterze eksperckim (wymagających wiadomości specjalnych) instytucji, która statutowo lub regulaminowo zajmuje się danym zagadnieniem i jest to tego przygotowana

- 1) *ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych* w skład zespołu egzaminacyjnego (dotyczy egzaminu na aplikację rzecznikowską i odpowiednio egzaminu rzecznikowskiego) wchodzi:
  - przedstawiciel Krajowej Rady Rzeczników Patentowych jako przewodniczący;
  - trzej eksperci Urzędu Patentowego wskazani przez Prezesa Urzędu Patentowego i trzej rzecznicy patentowi wybrani przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych;
- 2) *ustawa z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych*, Minister Sprawiedliwości powołuje członków komisji egzaminacyjnych spośród specjalistów z dziedzin prawa objętych egzaminem, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię prawidłowego przebiegu egzaminu. W skład komisji egzaminacyjnych wchodzi 4 osoby wskazane przez Ministra Sprawiedliwości i 4 osoby wskazane przez Krajową Radę Radców Prawnych spośród radców prawnych;
- 3) *ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy* w zw. z treścią *rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych*, sprawdzian przeprowadza i ustala jego wynik komisja powołana przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie. Oznacza to w tym przypadku, że właściwy minister wykonuje swoje zadania poprzez podległą mu instytucję i zgodnie z przedmiotem jej działalności.

2.7 Członkowie zespołów eksperckich nie muszą spełniać wymagań merytorycznych stawianych innym członkom, w sytuacji, w której reprezentują oni powołującego

Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju postanawia, że w skład Rady Centrum wchodzi między innymi dziesięciu członków wskazanych przez ministrów właściwych do spraw: gospodarki, łączności, nauki, rolnictwa, rozwoju regionalnego, środowiska, transportu, wewnętrznych, zdrowia oraz przez Ministra Obrony Narodowej,

spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.

2.8 Ustawodawca zaostrza kryteria doboru dodatkowymi wymaganiami formalnymi

- 1) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju*, kandydatem do składu Komitetu Sterującego może być osoba, która m.in. posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”;
- 2) *ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym*, członkiem Polskiej Komisji Akredytacyjnej może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, **zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscu pracy**;
- 3) *ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym*, powołując członków Polskiej Komisji Akredytacyjnej, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego uwzględni wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli wszystkich obszarów kształcenia oraz zapewni co najmniej 30% udział kobiet w jej składzie.

2.9 Ustawodawca wprowadza normy mające na celu unikanie konfliktu interesów

- 1) *ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym*, członkostwa w Polskiej Komisji akredytacyjnej nie można łączyć z członkostwem w Polskiej Komisji Akredytacyjnej; Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów; Radzie Głównej Instytutów Badawczych; Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych. Członkiem tej Komisji nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniąca funkcję: rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni; kanclerza uczelni; dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk; dyrektora instytutu badawczego; prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk; prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności, dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki;
- 2) *ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki*, funkcję członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie można pełnić dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

3. Ogólne wytyczne dotyczące formułowania wymagań kompetencyjnych/kwalifikacyjnych

Podstawę do opracowania ogólnych wytycznych stanowią: wnioski z przeprowadzonej analizy rozwiązań legislacyjnych dotyczących formułowania wymagań kompetencyjnych/kwalifikacyjnych oraz wyniki prac prowadzonych w Instytucie Badań Edukacyjnych w ramach projektów KRK³². Wykorzystano między innymi następujące opracowania:

- *Wytyczne do tworzenia grup ekspertów oceniających celowość tworzenia nowych kwalifikacji, opisujących nowe kwalifikacje, oceniających projekty nowych kwalifikacji, Warszawa, 18 marca 2014. Materiał ten był przygotowany także na użytek pilotażu i miał być zweryfikowany w wyniku pilotażu realizowanego w ramach współpracy z WUP Kraków.*
- *„Propozycja zasad przypisywania poziomów PRK do kwalifikacji”. Podsumowanie prac pilotażowych marzec 2012 – wrzesień 2013 (grudzień 2013).*
- *„Informacje wprowadzające dotyczące projektów wybranych procesów i procedur związanych z funkcjonowaniem Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji (styczeń 2014) wraz z załączonym pakietem zidentyfikowanych i opisanych procedur.*
- *Koncepcja Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji (listopad 2013) materiał rozwijający założenia zawarte w Raporcie referencyjnym. Odniesienie Polskiej Ramy Kwalifikacji na rzecz uczenia się przez całe życie do Europejskiej Ramy Kwalifikacji³³.*
- *Raport podsumowujący prace Zespołu ekspertów wspierających pilotażowe opisanie kwalifikacji zgodnie ze „Standardem opisu kwalifikacji nadawanych poza systemami oświaty i*

---

³² W ramach kontynuacji prac nad modernizacją krajowego systemu kwalifikacji Instytut Badań Edukacyjnych realizuje następujące projekty systemowe: *Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie, Budowa krajowego systemu kwalifikacji – pilotażowe wdrożenie krajowego systemu kwalifikacji oraz kampania informacyjna dotycząca jego funkcjonowania oraz Budowa krajowego systemu kwalifikacji – wdrożenie zintegrowanego rejestru kwalifikacji w zakresie organizacyjno-instytucjonalnym.*

³³ Raport referencyjny. Odniesienie Polskiej Ramy Kwalifikacji na Rzecz Uczenia się przez całe życie do Europejskiej Ramy Kwalifikacji” Instytut Badań Edukacyjnych, 2013 r. Raport ten przedstawia odniesienie projektu Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK) do Europejskiej Ramy Kwalifikacji (ERK). W raporcie przedstawiono także przebieg i stan zaawansowania prac nad projektami innych rozwiązań mających na celu modernizację krajowego systemu kwalifikacji w Polsce.

szkolnictwa wyższego – wersja wrzesień 2014” [październik 2014 – luty 2015 (wersja do użytku wewnętrznego – obecnie niepublikowany)]³⁴.

Autorzy wzięli pod uwagę także treść dokumentu:

- Założenia do projektu ustawy o ZSK³⁵.

W przywołanym wyżej opracowaniu pt. *Wytyczne do tworzenia grup ekspertów oceniających celowość tworzenia nowych kwalifikacji, opisujących nowe kwalifikacje, oceniających projekty nowych kwalifikacji* podkreślone zostało, że do wykonywania prac wymagających wiadomości specjalnych (eksperskich) będą angażowane osoby posiadające odpowiednie kompetencje/kwalifikacje oraz doświadczenie. Przyjęto również zasadę włączania ekspertów zorientowanych w tematyce ZRK do prac nad nową kwalifikacją na każdym etapie przygotowywania jej projektu lub oceny oraz uzasadnienia jej wprowadzenia do ZSK. Ma to zapewnić spójność wyników prac z rozwiązaniami systemowymi dotyczącymi kwalifikacji. Niezwykle istotne jest angażowanie do współpracy nad tematyką kwalifikacji, o ile to możliwe w danej sytuacji, wszystkich zainteresowanych środowisk - zarówno z odpowiednich resortów, jak i stowarzyszeń czy organizacji branżowych. Eksperci uczestniczący w pracach nad opisem kwalifikacji powinni więc reprezentować różne grupy interesariuszy (zasada reprezentatywności). Podstawowym celem współpracy powinno być osiągnięcie konsensusu.³⁶ Przyjęto założenie, iż przy wyborze ekspertów należy brać pod uwagę rodzaj danej kwalifikacji i jej charakterystykę. Eksperci powinni być dobrani w taki sposób, aby łącznie ich kompetencje odpowiadały w pełni zakresowi powierzonego im zadania. Przyjmuje się założenie, że istnieje grupa stale współpracujących ekspertów. Jeśli wśród nich nie ma osób o kompetencjach właściwych dla danej kwalifikacji (np. wysoce specjalistycznych lub niszowych) lub są oni niedostępni,

---

³⁴ Raport podsumowuje prace Zespołu ekspertów wspierających pilotażowe opisanie kwalifikacji zgodnie ze „Standardem opisu kwalifikacji nadawanych poza systemami oświaty i szkolnictwa wyższego – wersja wrzesień 2014”. Pilotaż był realizowany w okresie październik 2014 – luty 2015. W jego wyniku powstały projekty 45 opisów kwalifikacji rynkowych.

³⁵ Przywołane założenia legislacyjne w wielu miejscach odnoszą się do kwestii właściwego przygotowania ekspertów uczestniczących w pracach nad ustanawianiem kwalifikacji i organizacją ich prac. Np.: „*Oceniając wnioski (o ustanowienie kwalifikacji – od autora) minister właściwy korzysta ze specjalistów z wieloletnim doświadczeniem praktycznym w danej dziedzinie. Przy wyborze tych osób należy zapewnić... właściwe przygotowanie merytoryczne... osoby te powinny reprezentować punkt widzenia różnych grup interesariuszy... mogą być pracownikami struktury administracyjnej właściwego ministra lub pochodzić z zewnątrz*” s. 21 *Założeń do projektu ustawy o ZSK*.

³⁶ Porównaj: „*Koncepcja Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji. Listopad 2013 r.*” – dokument przygotowany w projekcie: „*Opracowanie założeń merytorycznych i instytucjonalnych wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji oraz Krajowego Rejestru Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie*”, akcentujący konieczność zaangażowania interesariuszy w prace nad opracowaniem i oceną zgłaszanych do ustanowienia kwalifikacji.

wówczas powoływać należy dodatkowych ekspertów z odpowiednim przygotowaniem³⁷. Podkreślono również, iż w celu zachowania bezstronności, przy wyborze ekspertów należy przyjąć także zasadę rozdziału ról – np.: eksperci projektujący kwalifikację nie oceniają własnych projektów, eksperci oceniający celowość ustanowienia nowej kwalifikacji nie opracowują opisu tej kwalifikacji, itp. Opisanie wyżej wytyczne zbieżne są z wnioskami płynącymi z przeprowadzonych w okresie październik 2014 - luty 2015 prac Zespołu ekspertów wspierających pilotażowe opisanie kwalifikacji zgodnie ze „Standardem opisu kwalifikacji nadawanych poza systemami oświaty i szkolnictwa wyższego” – wersja wrzesień 2014 r. Podkreślono między innymi, jak ważne jest przygotowanie osób opisujących kwalifikację, zapoznanie ich z rozwiązaniami zintegrowanego systemu kwalifikacji oraz standardem opisu kwalifikacji. Założenie to ma swoje bezpośrednie przełożenie na odpowiednie szkolenie osób – ekspertów angażowanych przy pracach nad włączaniem kwalifikacji do ZSK, ale nadto wprost odnosi się do kwestii formułowania odpowiednich wymagań dla kandydatów na tych ekspertów.

Z przeprowadzonych prac pilotażowych wynika, że organizacja pracy zespołu ekspertów i podział ich zadań, czemu towarzyszyć powinno odpowiednie sprofilowanie ich kwalifikacji/kompetencji, ma także wpływ na formułowanie wymagań wobec ekspertów, a tym samym propozycji ogólnych wytycznych dotyczących formułowania wymagań dla ekspertów.

Zespół opisujący kwalifikację, powinien obejmować:

- 1) od 3 do 5 ekspertów merytorycznych: specjalistów z zakresu danej kwalifikacji, którzy potrafią spojrzeć na opisywaną kwalifikację z różnych perspektyw: praktyka (osoby realizującej zbliżone działania, zadania, procesy), osoby prowadzącej szkolenie w zakresie zbliżonych efektów uczenia się, osoby oceniającej osiągnięcie przez uczących się podobnych efektów uczenia się, pracodawcy zatrudniającego osoby o podobnym zakresie kompetencji/wymaganych kwalifikacji. Dobór składu ekspertów powinien obejmować przedmiotowo cały zakres kwalifikacji;
- 2) przynajmniej 2 ekspertów wspierających opisywanie kwalifikacji zgodnie ze standardem opisu kwalifikacji, przygotowanych do dyskusji o założeniach kwalifikacji, udzielania wskazówek dotyczących opisywania kwalifikacji, analizowania proponowanych zapisów.

Spośród ekspertów merytorycznych powinien być wyznaczony lider odpowiedzialny za sporządzenie ostatecznej wersji opisu kwalifikacji. W pracach zespołu powinna ponadto uczestniczyć osoba odpowiedzialna za jakość i terminowość prac wykonywanych przez zespół (może to być jeden z ekspertów merytorycznych lub pracownik podmiotu organizującego proces opisywania kwalifikacji). Opis kwalifikacji powinien powstawać przy zaangażowaniu ekspertów wspierających – osób

---

³⁷ Możliwe jest rozwiązanie, w którym ekspert zewnętrzny nie jest powoływany wraz z grupą ekspertów, ale grupa ekspertów korzysta z jego wiedzy (np. kooptacja, zlecenie).

posiadających szeroką i stale aktualizowaną wiedzę na temat Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz metody opisywania kwalifikacji zgodnie z ustalonym standardem opisu kwalifikacji. Obowiązki ekspertów wspierających powinny zostać sprecyzowane i szczegółowo opisane. Z doświadczeń zebranych podczas tego pilotażu wynika, że do najważniejszych zadań ekspertów wspierających należy:

- 1) doradzanie ekspertom merytorycznym w procesie opisywania kwalifikacji,
- 2) koordynowanie prac merytorycznych przy opisywaniu kwalifikacji.

Eksperci wspierający powinni być odpowiednio przygotowani do pełnienia swojej roli. Jest pożądane, by posiadali także szereg kompetencji społecznych - szczególnie ważnych ze względu na specyfikę zadań, których realizacja wymaga umiejętności pracy z grupą oraz wspierania innych w realizacji często nowych dla nich zadań. Eksperci wspierający powinni posiadać umiejętności: analizy i syntezy informacji, argumentacji, analizowania wykonywanej pracy w zawodzie, posługiwania się poprawną polszczyzną, wyrażania konstruktywnej krytyki, recenzowania materiałów, motywowania do pracy, negocjacji, organizowania pracy w zespole. Jest też ważne, by cechowała ich: wysoka kultura osobista, samodyscyplina, konsekwencja w działaniu, otwartość na argumenty drugiej strony, dokładność, skrupulatność, dociekliwość, obiektywizm. Wyniki prac pilotażowych i sformułowane rekomendacje³⁸ uzyskane w ramach projektu *Budowa krajowego systemu kwalifikacji – pilotażowe wdrożenie krajowego systemu kwalifikacji oraz kampania informacyjna dotycząca jego funkcjonowania* także potwierdzają tezę, że sposób organizacji prac grup ekspertów wpływa na formułowanie wymagań kwalifikacyjnych oczekiwanych od ekspertów. W przywołanym dokumencie zawarto rekomendację dotyczącą podziału ról ekspertów w zespołach na ekspertów branżowych oraz metodycznych. Stwierdzono, że eksperci branżowi powinni być „... przede wszystkim praktykami związanymi z opisywaną kwalifikacją, a nie teoretycy i badacze...”. Natomiast „ekspert metodyczny powinien przede wszystkim mieć doświadczenie związane z opisywaniem kwalifikacji zgodnie ze Standardem Opisu Kwalifikacji, przypisywaniem kwalifikacji do poziomów PRK itp.”. Z prac tych wynika także postulat, aby dobór ekspertów zapewniał jak najbardziej zróżnicowane spojrzenie na daną kwalifikację. Rekomenduje się tam, aby eksperci powoływani byli spośród różnych środowisk, np. przedstawicielei pracodawców i pracowników, stowarzyszeń zawodowych, branżowych etc.

---

³⁸ *Rekomendacje dotyczące formułowania wymagań kompetencyjnych i organizacji pracy ekspertów zaangażowanych w proces ustanawiania kwalifikacji* Anna Araminowicz, Joanna Łuszczki, Ewa Bodzińska-Guzik, Magdalena Słocińska, WUP Kraków, Kraków 2015, opracowane na podstawie doświadczeń z pilotażu procedur Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji realizowanego w Wojewódzkim Urzędzie Pracy w Krakowie w ramach projektu pt. *Budowa krajowego systemu kwalifikacji – pilotażowe wdrożenie krajowego systemu kwalifikacji oraz kampania informacyjna*. Materiał ten zawiera wnioski i rekomendacje z testowania dwóch procedur związanych z opisywaniem kwalifikacji: Zgłaszanie zapotrzebowania na nową kwalifikację, gdzie zadaniem zespołu ekspertów było wypracowanie stanowiska w sprawie celowości utworzenia nowej kwalifikacji oraz Opisywanie nowej kwalifikacji. W ramach drugiej procedury eksperci przygotowali opis kwalifikacji zgodnie ze Standardem Opisu Kwalifikacji.

Uwzględniając doświadczenia z prac pilotażowych, zarówno wykonanych w ramach prac nad opisem kwalifikacji, prac wykonanych w partnerstwie z WUP Kraków, jak również wyniki prac projektowych, w szczególności dotyczących wypracowania koncepcji działania Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji oraz prowadzonej w ramach tych projektów debaty publicznej z interesariuszami, należy przyjąć, iż ustanawianie kwalifikacji w ZSK powinno przebiegać zgodnie z proponowanymi następującymi zasadami:

- 1) ustanawianie kwalifikacji powinno być efektem współpracy odpowiednich instytucji i środowisk, w tym stowarzyszeń i organizacji branżowych, instytucji szkoleniowych i edukacyjnych oraz ekspertów;
- 2) efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji oraz inne elementy jej opisu, w tym warunki jej nadania, ocena uzasadnienia jej włączenia do ZSK powinny być ustalane przez ekspertów - osoby posiadające odpowiednie przygotowanie merytoryczne i doświadczenie tj. specjalistów z zakresu kwalifikacji, którzy potrafią spojrzeć na opisywaną kwalifikację z różnych perspektyw, a skład zespołu ekspertów „pracujących” nad daną kwalifikacją powinien obejmować przedmiotowo cały zakres tej kwalifikacji;
- 3) kwalifikacje w zintegrowanym systemie powinny być opisywane zgodnie z ustalonym standardem, bez względu na to, jaki podmiot je ustanawia.

Zasady te powinny być stosowane na wszystkich etapach procesu ustanawiania kwalifikacji. Dotyczyć to powinno między innymi takich prac jak:

- 1) ocena potrzeby ustanowienia kwalifikacji;
- 2) opracowywanie projektu - opisywanie kwalifikacji, w tym wymaganych dla niej efektów uczenia się ze wskazaniem proponowanego poziomu PRK;
- 3) uzyskanie opinii zainteresowanych środowisk oraz ekspertów o projekcie kwalifikacji i o celowości jej ustanowienia;
- 4) podjęcie decyzji o ustanowieniu kwalifikacji.

Wnioski z przeprowadzonej w ramach przeglądu analizy aktów prawnych, wskazują na różnorodność podejścia ustawodawcy do formułowania wymaganych kwalifikacji dla ekspertów, stosunkowo dużą swobodę organów w formułowaniu wymagań i doborze odpowiednich ekspertów oraz brak jednolitej praktyki ustawodawcy, co do włączania interesariuszy do współpracy.

Ponadto autorzy proponują rozwiązania, które mogłyby być także brane pod uwagę przy redakcji wymagań dla ekspertów w tekstach aktów normatywnych:

1. Należałoby uwzględnić te rozwiązania, w których ustawodawca (w akcie o randze ustawy lub akcie wykonawczym) definiując wymagania merytoryczne dla ekspertów obostrza je dodatkowym obowiązkiem aktualności posiadanych umiejętności czy stanu wiedzy. Są to

przykłady dotyczące z reguły wymagania od ekspertów aktualnego prowadzenia działalności naukowej w danej dziedzinie lub aktywności zawodowej w danej dziedzinie/obszarze (oczywiście tam, gdzie jednym z kryteriów będzie posiadanie tytułu naukowego)³⁹;

Przykładem rekomendowanych rozwiązań są postanowienia ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju. Zgodnie z tą ustawą w skład Rady Centrum wchodzi m.in. dziesięciu członków powołanych spośród kandydatów wskazanych przez środowiska naukowe, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora, aktywnie prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe ... Podobne rozwiązanie wprowadzone zostały do ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki. Członkiem powoływanej na podstawie tej ustawy Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Podkreślić dodatkowo należy, że w tym przypadku członkowie tej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora.

2. Należy brać pod uwagę także te przykłady, w których wymóg posiadania odpowiedniego formalnego przygotowania zawodowego powiązany został z dodatkowym obowiązkiem posiadania stażu pracy;

Przykładowo: zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie programów kursów, przeprowadzania egzaminów oraz wzoru świadectwa kwalifikacji w zakresie substancji kontrolowanych, komisję egzaminacyjną powołuje się w składzie co najmniej pięcioosobowym, spośród osób posiadających wykształcenie wyższe i co najmniej pięcioletni staż pracy związany z zakresem przedmiotowym egzaminu. Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej może być osoba posiadająca wyższe wykształcenie techniczne i co najmniej ośmioletnią praktykę zawodową w dziedzinie urządzeń chłodniczych. Odpowiednio wymóg stażu pracy jako jedno z wymagań stawianych kandydatom na ekspertów zawarte zostało w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta. W skład powoływanej na podstawie tej

---

³⁹ Dyskusyjny może być pogląd wyrażony w *Rekomendacjach dotyczących formułowania wymagań kompetencyjnych i organizacji pracy ekspertów zaangażowanych w proces ustanawiania kwalifikacji* przygotowanych przez WUP Kraków, że z doświadczeń pilotażu wynika, iż błędne jest formułowanie wymagań dla ekspertów w oparciu o sztywne kryteria związane z doświadczeniem zawodowym czy posiadanym tytułem naukowym. Najlepszym rozwiązaniem wydaje się, aby eksperci dobierani byli na podstawie rekomendacji komisji, rad, stowarzyszeń, związków itd. działających w branży właściwej dla kwalifikacji.

Formułowanie wymagań powinno mieć charakter obiektywny co sprzyjać będzie transparentności i jasności procesów rekrutacyjnych. Wydaje się, że pewnego rodzaju ramy swobody działania powinny jednak obowiązywać wszystkich, także kandydatów zgłaszanych przez różne środowiska związane z daną kwalifikacją.

ustawy Wojewódzkiej Komisji do Spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych wchodzi m.in.: 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra w dziedzinie nauk prawnych, którzy przez okres co najmniej 5 lat byli zatrudnieni na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk prawnych (...). Zgodnie z treścią ustawy z dnia 10 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki na eksperta finansowego minister wyznacza biegłego rewidenta albo osobę posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowisku głównego księgowego lub zastępcy głównego księgowego i w okresie ostatnich 5 lat przed powołaniem do zespołu kontrolnego wykonywała pracę na tym stanowisku, albo osobę posiadającą wykształcenie wyższe oraz uprawnienia do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych w rozumieniu przepisów w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Z pewną dozą ostrożności, w opinii autorów, należałoby jednak rekomendować sytuację, w której wymóg odpowiedniego przygotowania zawodowego i stażu pracy równoważony byłby posiadaniem tytułu naukowego (bez wykazania doświadczenia zawodowego). Wyniki prowadzonych prac projektowych dotyczących KRK wskazują bowiem, że kandydaci na ekspertów powinni mieć przede wszystkim przygotowanie praktyczne: „przy opisywaniu kwalifikacji eksperci branżowi powinni być przede wszystkim praktykami, tzn. pracodawcami lub osobami wykonującymi zadania zawodowe właściwe dla kwalifikacji. Może się zdarzyć, że ekspertami mogą zostać osoby posiadające przygotowanie jedynie teoretyczne, jednak z doświadczeń pilotażu wynika, że ta praktyka nie powinna być częsta (z reguły będą to sytuacje dotyczące niszowych kwalifikacji lub przemawiać za tym będzie charakter i cel powołania eksperta). Przy opisywaniu kwalifikacji ekspertami branżowymi powinni być przede wszystkim praktycy związani z opisywaną kwalifikacją, a nie teoretycy i badacze. To praktycy są w stanie najlepiej powiązać opis kwalifikacji z rzeczywistym zapotrzebowaniem rynku pracy. Dlatego formułując wymagania dla ekspertów branżowych należy unikać stawiania kryteriów związanych z dorobkiem naukowym, posiadanymi tytułami naukowymi czy napisanymi publikacjami”⁴⁰;

3. Należy zapewnić interesariuszom możliwość włączania ich przedstawicieli w charakterze ekspertów. Wydaje się, że optymalnym byłby tutaj układ, w którym co najmniej część ekspertów byłaby rekomendowana przez zainteresowane środowisko. Wykonana analiza dostarczyła wielu modelowych rozwiązań. Czasami ustawodawca wprost wymienia środowisko uprawnione do wskazania kandydata i określa przy tym wymagania stawiane kandydatowi.

Przykład: zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych Minister Sprawiedliwości powołuje członków komisji egzaminacyjnych spośród specjalistów z dziedzin prawa objętych egzaminem, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię prawidłowego przebiegu egzaminu. W skład komisji egzaminacyjnych wchodzi 4 osoby wskazane przez Ministra Sprawiedliwości i 4 osoby wskazane przez Krajową Radę Radców Prawnych spośród radców prawnych. Niekiedy rekomendacja środowiska stanowi dodatkową

---

⁴⁰ Patrz: Rekomendacje dotyczące formułowania wymagań kompetencyjnych i organizacji pracy ekspertów zaangażowanych w proces ustanawiania kwalifikacji, Anna Araminowicz, Joanna Łuszczki, Ewa Bodzińska-Guzik, Magdalena Słocińska, WUP Kraków, Kraków 2015.

przesłankę warunkującą powołanie na eksperta, np. zgodnie z treścią ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty na listę rzeczoznawców może być wpisana osoba posiadająca m.in. odpowiednie kompetencje oraz rekomendację instytucji potwierdzającej doświadczenie i osiągnięcia odpowiednio w pracy naukowej, dydaktycznej, artystycznej lub pracy w danym zawodzie osoby ubiegającej się o wpis na listę rzeczoznawców. W tym przypadku minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w przypadku podręczników do kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określają, w drodze rozporządzenia m.in. instytucje, których rekomendacja jest wymagana przy ubieganiu się o wpisanie na listę rzeczoznawców. Zidentyfikowano także przykłady, w których ustawodawca nie uściśla wymagań kompetencyjnych ani kwalifikacyjnych, ale tylko przedmiotowo określa dziedzinę, w której określone wskazane środowiska mogą zgłaszać swoich kandydatów. W takiej sytuacji właściwy minister podejmuje decyzję o tym, kto reprezentuje dane środowisko i ustala skład osobowy danego gremium⁴¹. Przykładowo, zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki podmioty uprawnione do zgłaszania kandydatów na członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, reprezentujące środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności, mogą zgłosić po dwóch kandydatów do każdej z grup dziedzin nauki. Wydaje się jednak, że model opisany w przywołanej ustawie z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych, który nakłada na wszystkich ekspertów wymóg posiadania odpowiedniego przygotowania merytorycznego oraz gwarantuje udział przedstawicieli interesariuszy pozwala w większym stopniu wpływać na wartość tworzonych kwalifikacji oraz spójności i transparentność całego systemu i taki kierunek rozwiązań, w tym zakresie, autorzy niniejszego opracowania rekomendują;

4. W początkowym okresie funkcjonowania zintegrowanego systemu może brakować odpowiedniej liczby ekspertów. Zasadniczym problemem może być zarówno brak odpowiedniej do potrzeb liczby ekspertów, jak i brak odpowiednich mechanizmów ich pozyskiwania i weryfikacji. Na ten problem wskazywali także interesariusze uczestniczący w pracach Grupy roboczej ds. ZRK. Podkreślono, że zakres zadań związanych z modernizacją systemu kwalifikacji wymaga bardzo dużego zaangażowania po stronie państwa i bez zaangażowania i wsparcia interesariuszy pełne i skuteczne wdrożenie systemu może okazać się niemożliwe lub trudne do osiągnięcia w zakładanym czasie.

Niezbędne więc byłoby zaproponowanie rozwiązań systemowych, które umożliwią włączenie ekspertów posiadających wiedzę o ZSK i ich rekomendowanie, a z drugiej

---

⁴¹ Zgodnie z postanowieniami art. 38 ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743), w celu realizacji swoich zadań minister kierujący określonym działem współdziała, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach oraz w zakresie wynikającym z potrzeb danego działu, z innymi członkami Rady Ministrów oraz innymi organami administracji rządowej i państwowymi jednostkami organizacyjnymi, organami samorządu terytorialnego, jak również z organami samorządu gospodarczego, zawodowego, związków zawodowych i organizacji pracodawców oraz innymi organizacjami społecznymi i przedstawicielstw środowisk zawodowych i twórczych.

strony zagwarantują mechanizm kontroli społecznej. Zgodnie z treścią *Założeń do projektu ustawy o zintegrowanym systemie kwalifikacji* przewiduje się, że przy ministrze właściwym do spraw oświaty i wychowania działać będzie Rada Interesariuszy ZSK – jako ciało opiniotawczo-doradcze ministra-koordynatora ZSK, (s.35). Korzystając z projektowanego rozwiązania proponuje się, aby organizacje uczestniczące w jej pracach mogły rekomendować kandydatów na ekspertów zgłaszanych do poszczególnych ministrów przez różne organizacje⁴², co wiązać się powinno z prowadzeniem listy ekspertów przy ministrze koordynatorze ZSK. **Kwestią do rozstrzygnięcia jest tylko to, czy lista taka miałaby charakter pomocniczy dla innych ministrów czy też wiążący. Na zasadność jej utworzenia i prowadzenia wskazują także doświadczenia z prac pilotażowych. Np. w *Rekomendacjach dotyczących formułowania wymagań kompetencyjnych i organizacji pracy ekspertów*⁴³ wskazuje się, że powinien być prowadzony rejestr przeszkolonych ekspertów w podziale na liderów, metodyków, ekspertów merytorycznych wspomagających. Taka baza, zdaniem autorów *Rekomendacji ...*, powinna być jedna i dostępna dla wszystkich ministerstw.** Poszukując więc odpowiednich narzędzi dla ustalania takiej listy można byłoby posilkować się analogicznymi rozwiązaniami, jakie występują przy tworzeniu listy mediatorów do rozwiązywania sporu zbiorowego - lista prowadzona jest przez ministra właściwego do spraw pracy. Zgodnie z postanowieniem art. 11 ust. 1 *ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych*⁴⁴ lista takich mediatorów ustalana jest w uzgodnieniu z organizacjami związkowymi oraz organizacjami pracodawców reprezentatywnymi, w rozumieniu *ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego*. W praktyce stosowania tej ustawy utrwaliła się praktyka, że mediatorem wpisanym na taką listę może być tylko kandydat, co do którego sprzeciwu nie zgłosiła choćby jedna z w/w organizacji. Możliwość udzielania rekomendacji przez organizacje reprezentowane w Radzie Interesariuszy także co do kandydatów zgłaszanych przez różne inne środowiska byłaby jednym z narzędzi kontraktacji mniejszych środowisk i utrzymywania ich w szeroko rozumianym dialogu

---

⁴² Podobne rekomendacje sformułowane zostały w *Rekomendacjach dotyczących formułowania wymagań kompetencyjnych i organizacji pracy ekspertów zaangażowanych w proces ustanawiania kwalifikacji*. Postuluje się tam, aby m.in. eksperci dobierani byli na podstawie rekomendacji komisji, rad, stowarzyszeń, związków itp. działających w branży właściwej dla kwalifikacji. Podnosi się tam także, aby ze względu na to, że część ekspertów zaangażowanych w prace nad kwalifikacjami posiada uniwersalne kompetencje, przydatne w każdej kwalifikacji, rekomenduje się, aby stworzyć stałe zespoły opiniujące celowość utworzenia kwalifikacji a także, że powinien być prowadzony rejestr przeszkolonych ekspertów w podziale na liderów, metodyków, ekspertów merytorycznych i wspomagających. Taka baza powinna być jedna i dostępna dla wszystkich ministerstw.

⁴³ Patrz: przypis 37.

⁴⁴ Ustawa z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236 z późn. zm.).

dotyczącym kwalifikacji⁴⁵, a z drugiej strony zapewniała transparentność i otwartość procesów związanych z angażowaniem ekspertów. Stąd każde działanie mogące zaangażować mniejszych interesariuszy, którzy nie będą bezpośrednio w składzie Rady Interesariuszy, jest bardzo ważne z punktu widzenia prowadzenia dobrego i transparentnego dialogu w obszarze kwalifikacji, co wymaga zastosowania odpowiednich narzędzi.

---

⁴⁵ Pełniące rolę narzędzia tzw. sieciowania, o którym mowa w przygotowywanym przez Zespół ds. ZRK opracowaniu pt. „Zasady współpracy z interesariuszami (Rada Interesariuszy)”. Należy bowiem mieć na uwadze, że liczba miejsc w Radzie Interesariuszy będzie ograniczona do „dużych” i wpływowych reprezentantów interesariuszy.

4. Załącznik nr 1. Część szczegółowa.

Zestawienie informacji o kryteriach wyboru ekspertów zidentyfikowanych w wybranych ustawach w ujęciu tabelarycznym

L.p	Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 618)		
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	zgodnie z postanowieniem art. 33 ust. 6 ustawy Rada Główna Instytutów Badawczych opracowuje opinie i wnioski w sprawach polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa oraz w sprawach warunków i zasad działania instytutów, które przedstawia w szczególności Radzie Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw nauki oraz ministrom nadzorującym.	-
	Wskazanie przepisu określającego wymagania	art. 33 ust. 4 i 5 ustawy	-

	merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela		
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>Rada Główna Instytutów Badawczych składa się z trzydziestu jeden członków wybieranych przez elektorów. Elektorzy wybierani są przez rady naukowe spośród pracowników tych instytutów.</p> <p>Art. 39 ustawy postanawia, że Instytut zatrudnia pracowników:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) naukowych; 2) badawczo-technicznych; 3) inżynieryjno-technicznych; 4) administracyjno-ekonomicznych; 5) bibliotecznych i pracowników dokumentacji naukowej; 6) na stanowiskach robotniczych; 7) obsługi i innych. 	<p>ustawodawca nie zastrzega prawa wyboru do składu Rady Głównej Instytutów Badawczych tylko dla pracowników naukowych instytutu, tym samym w skład Rady niekoniecznie będą powoływane osoby o kwalifikacjach odpowiednich dla wykonywania części ustawowych zadań Rady, która m.in. „opracowuje opinie i wnioski w sprawach polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa ...”</p> <p>Zgodnie z dyspozycją ustawy pracownikiem naukowym instytutu może być osoba posiadająca wymagane kwalifikacje naukowe opisane w tej ustawie. Podstawowym obowiązkiem pracownika naukowego jest realizacja celów i zadań instytutu, w tym prowadzenie działalności naukowej i rozwojowej (art. 42 ustawy)</p>
	Informacje dodatkowe	rada naukowa instytutu, który zatrudnia do dwustu pięćdziesięciu pracowników, wybiera jednego elektora, a rada naukowa instytutu zatrudniającego powyżej dwustu pięćdziesięciu pracowników - dwóch elektorów	-
Ustawa z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619 z późn. zm.)			

	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Polska Akademia Nauk	<p>do zadań Akademii należy w szczególności (art. 2 ust. 2):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych; 2) wspieranie rozwoju osób rozpoczynających karierę naukową, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 617); 3) kształcenie na studiach doktoranckich, studiach podyplomowych i w innych formach; 4) formułowanie zasad etyki w nauce; 5) przedstawianie opinii i programów dotyczących spraw nauki oraz wykorzystywania wyników badań naukowych i prac rozwojowych w praktyce; 6) wykonywanie na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu lub Senatu, ministrów lub centralnych organów administracji rządowej lub z inicjatywy własnej opinii, ocen, ekspertyz i prognoz dotyczących spraw istotnych dla planowania i realizacji polityki państwa; 7) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących nauki, jej zastosowań oraz kształcenia; 8) współpraca z uczelniami, instytutami badawczymi i towarzystwami naukowymi, w szczególności w zakresie realizacji badań naukowych i prac rozwojowych; 9) współpraca ze środowiskiem społeczno-gospodarczym w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w celu ich wdrożenia; <p>... itd.</p>
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla	art. 1 w zw. z art. 2 i 7 ustawy	-

	eksperta/przedstawiciela		
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>członkowie Akademii są wybierani przez Zgromadzenie Ogólne Akademii spośród uczonych, którzy wyróżniają się szczególnym dorobkiem naukowym i autorytetem w środowisku naukowym oraz posiadają nieposzlakowaną opinię.</p> <p>Tryb zgłaszania kandydatów wraz z rekomendacjami oraz sposób i tryb wyboru członków Akademii określa regulamin uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne Akademii.</p>	<p>kandydatem na członka Akademii może zostać osoba, która uzyskała pisemne rekomendacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) trzech członków Akademii lub 2) rady naukowej instytutu naukowego lub instytutu badawczego posiadającego prawo nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, lub 3) rady wydziału uczelni posiadającego prawo nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, lub 4) pięciu osób, które wyróżniają się szczególnym dorobkiem naukowym i autorytetem, wśród których co najmniej jedna osoba jest zatrudniona za granicą na stanowisku profesora lub równorzędnym, a pozostałe posiadają tytuł naukowy profesora nadany w Rzeczypospolitej Polskiej <p>To przykład, w którym ustawodawca określa generalnie warunki wyboru, pozostawiając prawo do dookreślenia szczegółowych zasad wyboru zainteresowanemu środowisku</p>
	Informacje dodatkowe	<p>członkostwo Akademii jest dożywotnie.</p> <p>Liczbę członków krajowych Akademii ustala się na nie więcej niż trzystu pięćdziesięciu</p>	-

Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616 z późn. zm.) ⁴⁶			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Rada Centrum Rada Centrum przygotowuje i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw nauki do zatwierdzenia projekty strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 12 ust. 1 i 2 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	kandydatem na członka Rady może być osoba, która: 1) korzysta z pełni praw publicznych; 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe; 3) posiada wiedzę i niezbędne doświadczenie zawodowe w zakresie działalności badawczo-	

⁴⁶ Niniejsza ustawa określa zasady działania Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, zwanego dalej „Centrum”. Centrum jest agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146), powołaną do realizacji zadań z zakresu polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

	<p>rozwojowej i działalności innowacyjnej.</p> <p>W skład Rady wchodzi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dziesięciu członków powołanych spośród kandydatów wskazanych przez środowiska naukowe, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora, aktywnie prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe; 2) dziesięciu członków powołanych spośród aktywnych zawodowo kandydatów wskazanych przez środowiska społeczno-gospodarcze i finansowe; 3) dziesięciu członków wskazanych przez ministrów właściwych do spraw: gospodarki, łączności, nauki, rolnictwa, rozwoju regionalnego, środowiska, transportu, wewnętrznych, zdrowia oraz przez Ministra Obrony Narodowej, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki. <p>W pracach Rady Centrum może uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez ministrów właściwych do spraw: budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, finansów publicznych, pracy, rodziny oraz zabezpieczenia społecznego, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.</p>	<p>ustawodawca posługuje się tutaj takimi sformułowaniami o charakterze dookreślającym kompetencje, jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktywne prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych; - aktywność zawodowa kandydatów; - okoliczność pozostawania w stosunku zatrudnienia w charakterze pracownika administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki. <p>- ustawodawca łączy tutaj wymóg posiadania określonych kompetencji łącznie z warunkiem wykazaniem faktycznego wykonywania takich prac/zadań.</p> <p>Osoby te uczestniczą w pracach Rady, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy wchodzące w zakres zadań wyznaczających je ministrów. Co do tych osób ustawa nie dookreśla wymogów merytorycznych, pomimo tego, że ustawa zastrzega dla tych osób uprawnienie o charakterze „głosu doradczego”</p>
Informacje	członkostwa w Radzie nie można łączyć z	kandydatem na członka Rady może być osoba, która:

	dodatkowe	<p>członkostwem w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitecie Polityki Naukowej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, oraz w organach Narodowego Centrum Nauki. Członkiem Rady nie może być również osoba pełniąca funkcję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni; 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk; 3) dyrektora instytutu badawczego; 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk; 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności; 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów; 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego; 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych; 9) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Państwowej Komisji Akredytacyjnej 	<ol style="list-style-type: none"> 1) korzysta z pełni praw publicznych; 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe; 3) posiada wiedzę i niezbędne doświadczenie zawodowe w zakresie działalności badawczo rozwojowej i działalności innowacyjnej
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>Komitet Sterujący</p> <p>zgodnie z dyspozycją art. 17 ustawy do zadań tego Komitetu należy m.in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) przygotowywanie i przedstawianie Ministrowi właściwemu do spraw nauki do zatwierdzenia projektów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, w ramach których 	-

		<p>są realizowane badania naukowe lub prace rozwojowe, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki,</p> <p>b) ogłaszanie konkursów na wykonanie projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;</p> <p>c) wyznaczanie ekspertów lub zespołów ekspertów do oceny wniosków złożonych w konkursach ...</p>	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 16 ust. 2 w zw. z art. 12 ust. 2 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>kandydatem na członka Komitetu Sterującego może być osoba, która korzysta z pełni praw publicznych;</p> <p>1) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;</p> <p>2) posiada wiedzę i niezbędne doświadczenie zawodowe w zakresie działalności badawczo-rozwojowej i działalności innowacyjne</p> <p>- oraz posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”.</p> <p>W pracach Komitetu Sterującego może uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej</p>	dodatkowy wymóg formalny
	Informacje	członkostwa w Komitecie Sterującym nie można	

	dodatkowe	<p>łączyć z członkostwem w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitecie Polityki Naukowej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, oraz w organach Narodowego Centrum Nauki. Członkiem Komitetu Sterującego nie może być również osoba pełniąca funkcję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni; 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk; 3) dyrektora instytutu badawczego; 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk; 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności; 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów; 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego; 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych; 9) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Państwowej Komisji Akredytacyjnej 	
Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>ekspert naukowy</p> <p>jako określa to ustawa: „do kontroli mogą zostać powołani eksperci”</p>	<p>minister sprawuje kontrolę merytoryczną i finansową nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych na naukę, przekazywanych jednostkom naukowym i innym uprawnionym podmiotom na podstawie przepisów ustawy, obejmującą realizację badań naukowych, prac rozwojowych lub innych</p>

			<p>zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę.</p> <p>Do kontroli wydatkowania środków finansowych na naukę stosuje się przepisy o kontroli w administracji rządowej</p>
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 31b ust. 1 ustawy	
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>na eksperta naukowego minister wyznacza osobę posiadającą co najmniej stopień naukowy doktora i kompetencje w dziedzinie nauki odpowiedniej ze względu na merytoryczny zakres kontroli.</p> <p>Na wniosek ministra kandydat na eksperta może być wskazany przez organ opiniodawczo-doradczy (Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych i Komitet Polityki Naukowej)</p>	<p>z zastrzeżeniem, iż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na eksperta budowlanego minister wyznacza osobę posiadającą uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 12–15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.); 2) eksperta finansowego minister wyznacza biegłego rewidenta albo osobę posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowisku głównego księgowego lub zastępcy głównego księgowego i w okresie ostatnich 5 lat przed powołaniem do zespołu kontrolnego wykonywała pracę na tym stanowisku, albo osobę posiadającą wykształcenie wyższe oraz uprawnienia do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych w rozumieniu przepisów w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych
	Informacje dodatkowe	<p>ekspertem nie może być osoba, która jest lub była w okresie 5 lat poprzedzających kontrolę zatrudniona w podmiocie kontrolowanym albo jest lub była wykonawcą zadania, którego dotyczy kontrola.</p> <p>Ekspertem nie może być również osoba, w stosunku</p>	-

		do której zachodzą okoliczności faktyczne lub prawne mogące wpłynąć na bezstronność przeprowadzenia kontroli. W danym roku kalendarzowym ta sama osoba może uczestniczyć jako ekspert w nie więcej niż siedmiu kontrolach	
	Wyróżnione kryterium	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych Organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw nauk. do zadań Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych należy m.in.: 1) przeprowadzanie, nie rzadziej niż co 4 lata, kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych ⁴⁷ ;	-

⁴⁷ Kompleksowa ocena jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, jest przeprowadzana na podstawie wyników oceny poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz ich efektów w odniesieniu do standardów międzynarodowych, a także oceny znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju. Minister właściwy do spraw nauki określa, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, w tym:

- 1) szczegółowe parametry i kryteria oceny jednostek naukowych,
  - 2) sposób przeprowadzania kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych,
  - 3) sposób dokumentowania wyników oceny
- mając na uwadze specyfikę każdej z czterech grup dziedzin nauki, z uwzględnieniem wielkości, rodzaju i profilu naukowego jednostek naukowych, odrębnych dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, instytutów badawczych i jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f, oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C.

		<p>2) przedstawianie ministrowi wniosków w sprawie przyznania poszczególnym jednostkom naukowym kategorii;</p> <p>3) wskazywanie Ministrowi wiodących pod względem jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, które w wyniku oceny, o której mowa w pkt 1, znacznie wyróżniają się poziomem prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu uwzględnienia przy określaniu wysokości środków finansowych na utrzymanie potencjału badawczego w kolejnych latach budżetowych;</p> <p>4) opracowywanie projektu szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C;</p> <p>... etc.</p>	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 36 ust. 2 i 3 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>w skład Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych wchodzi trzydziestu członków, w tym</p> <p>1) dwudziestu zgłoszonych przez jednostki naukowe</p>	kandydatem jednostek naukowych może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora reprezentującego dziedzinę nauki właściwą dla danej jednostki naukowej.

Patrz: rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1126).

		<p>posiadające co najmniej kategorię A</p> <p>2) oraz dziesięciu zgłoszonych przez środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności.</p> <p>Tryb: minister właściwy do spraw nauki w celu wyłonienia kandydatów na członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra oraz w siedzibie urzędu obsługującego Ministra ogłoszenie o przyjmowaniu zgłoszeń kandydatów na członków Komitetu. Ogłoszenie zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin, sposób i miejsce składania zgłoszeń; 2) termin i sposób podania do publicznej wiadomości list kandydatów na członków Komitetu. <p>Ogłoszenie zamieszcza się nie później niż w terminie 4 miesięcy przed upływem kadencji członków Komitetu. Listy kandydatów na członków Komitetu, których zgłoszenia spełniają wymagania formalne, zamieszcza się na stronie podmiotowej Ministra w Biuletynie Informacji Publicznej, odrębnie dla kandydatów zgłoszonych przez jednostki naukowe posiadające co najmniej kategorię A oraz podmioty reprezentujące środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności. Minister powołuje członków Komitetu spośród kandydatów umieszczonych na listach i ogłasza komunikat w dzienniku urzędowym Ministra oraz na stronach internetowych obsługującego go urzędu powołanych członkach Komitetu wraz z informacją o reprezentowanych przez nich grupach dziedzin nauki.</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 września 2010 r. w sprawie sposobu i trybu wyłaniania kandydatów do Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, Dz. U. z 2014 r. poz. 132) określa m.in. wykaz grup dziedzin nauki reprezentowanych przez członków Komitetu.</p> <p>Podmioty uprawnione do zgłaszania kandydatów na członków Komitetu, reprezentujące środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności, mogą zgłosić po dwóch kandydatów do każdej z grup dziedzin nauki. Ustawodawca posiłkuje się tutaj kryteriami ocennymi pozwalającymi na możliwie szeroki dobór środowisk i oceny zgłaszanych przez nie kandydatów</p> <p>Przykład zastosowanego opisu trybu powoływania</p>
	Informacje	Członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek	funkcję członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie

	dodatkowe	<p>Naukowych nie można łączyć z członkostwem w organach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Centrum Nauki; 2) Centrum Rozwoju. <p>Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie może być również osoba pełniąca funkcję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni; 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk; 3) dyrektora instytutu badawczego; 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk; 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności; 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów; 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego; 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych; 9) członka Państwowej Komisji Akredytacyjnej; 10) członka Komitetu Polityki Naukowej. <p>Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie mogą uczestniczyć w postępowaniu dotyczącym zatrudniających ich jednostek naukowych lub jednostek, z którymi łączą ich sprawy zawodowe lub w których jest zatrudniona osoba pozostająca z nimi w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia albo w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki</p>	można pełnić dłużej niż przez dwie kolejne kadencje
--	------------------	--	---

	Kryterium wyróżnione	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Komitet Polityki Naukowej organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw nauki	do zadań Komitetu Polityki Naukowej należy: 1) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu dokumentów dotyczących strategii rozwoju nauki oraz polityki naukowej i innowacyjnej; 2) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu projektu budżetu państwa i planu finansowego, o których mowa w art. 6 ust. 1; 3) opiniowanie planów działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju; 4) merytoryczna ocena sprawozdań z działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju; 5) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących rozwoju nauki i innowacyjności; 6) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy; 7) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu priorytetów inwestycyjnych krajowych i zagranicznych, z punktu widzenia rozwoju nauki w ramach średnioterminowego planu i dostępnych środków; 8) analiza kosztów utrzymania i efektywności wykorzystania dużej infrastruktury badawczej; 9) opracowanie propozycji powiązania polskiej infrastruktury badawczej z badawczą infrastrukturą europejską
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 50 ust. 2 ustawy oraz rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 września 2010 r. w sprawie sposobu i trybu wylaniania kandydatów na członków Komitetu Polityki Naukowej oraz sposobu powoływania	-

		tych członków (Dz. U. Nr 178, poz. 1198)	
	Opis wymaganych kwalifikacji	minister właściwy do spraw nauki określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów na członków Komitetu Polityki Naukowej oraz sposób powoływania tych członków, kierując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych, różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego	minister powołuje członków Komitetu na podstawie zgłoszeń spośród kandydatów, kierując się „ <i>zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych, różnych rodzajów jednostek naukowych i dziedzin życia społeczno-gospodarczego</i> ”. Ustawodawca nie dookreślił w tym zakresie wytycznych dla ministra do określenia zasad zapewniania zrównoważonej reprezentacji. W rozporządzeniu minister nie określił w tym zakresie wytycznych ⁴⁸ .
	Informacje dodatkowe	-	-
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	minister właściwy do spraw nauki, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony: a) zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, w których skład wchodzi właściwi eksperci, w celu oceny wniosków o przyznanie środków finansowych na naukę; b) zespoły doradcze; c) zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych i niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o	-

⁴⁸ Minister nie mógł tego zrobić, gdyż wyszedłby poza zakres delegacji ustawowej.

		<p>Wolnym Handlu (EFTA).</p> <p>Minister powołuje zespół odwoławczy do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę.</p> <p>Minister może powołać zespół do spraw badań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa, w którego skład wchodzi również osoby wskazane przez Ministra Obrony Narodowej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, uprawnione do dostępu do informacji niejawnych.</p>	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 52 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, o których mowa w art. 52 mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów	<p>ustawodawca nie określa tutaj wymagań kompetencyjnych dla członków zespołów</p> <p>przykład: w zarządzeniu ministra nauki i szkolnictwa wyższego z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie powołania Zespołu doradczego do spraw oceny rezultatów pracy brokerów innowacji w ramach programu pod nazwą „Brokerzy Innowacji” (Dz. Urz. MNiSW z 2014 r. , poz. 30) wskazane są tylko osoby powołane oraz zdania zespołu doradczego⁴⁹</p>

⁴⁹ Podobnie uregulowane jest to m.in. w:

	Informacje dodatkowe	-	obsługę zespołów, o których mowa w art. 52 zapewnia urząd obsługujący ministra
Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis	Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów	Centralna Komisja w zakresie wydawanych przez siebie

- zarządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 września 2014 r. w sprawie powołania w sprawie powołania Zespołu odwoławczego do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę (Dz. Urz. MNiSW z 2014, poz. 50;

- zarządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie powołania Zespołu doradczego - Rady Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki (Dz. Urz. MNiSW z 2014, poz. 34);

- zarządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie powołania Zespołu specjalistycznego do oceny czasopism naukowych dla potrzeb przyszłej oceny parametrycznej i sporządzenia wykazu wybranych czasopism naukowych (Dz. Urz. MNiSW z 2014, poz. 18), z zastrzeżeniem, że zgodnie z treścią tego aktu stosowane tutaj jest posiłkowo w sprawach nieuregulowanych zarządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie Regulaminu działania Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych (Dz. Urz. MNiSW z 2011, poz. 1.5), które zawiera postanowienie, że w skład zespołu ewaluacji, w wchodzić mogą eksperci właściwi dla różnych rodzajów jednostek naukowych i dziedzin nauki.

	<p>organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań</p>	<p>(Centralna Komisja)</p> <p>Centralna Komisja działa przy Prezesie Rady Ministrów. W zakresie wydawanych przez siebie decyzji pełni funkcje centralnego organu administracji rządowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zgodnie z dyspozycją art. 5 ust. 1 i 2 ustawy stopnie doktora i doktora habilitowanego są nadawane w jednostkach organizacyjnych, które posiadają uprawnienie do ich nadawania. Uprawnienie to nadaje Centralna Komisja. 2) Centralna Komisja dokonuje nadto okresowej oceny spełniania warunków do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, wykonywania uprawnień przez jednostkę organizacyjną uprawnioną do nadawania stopni 	<p>decyzji pełni funkcje centralnego organu administracji rządowej oraz wykonuje inne zadanie określone w ustawie, m.in. opiniuje projekty aktów normatywnych dotyczących spraw związanych z nadawaniem stopni doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora, a także wyraża opinie w sprawie zatrudnienia w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego osób nieposiadających stopnia doktora habilitowanego⁵⁰;</p> <p>Centralna Komisja ponadto prowadzi, aktualizuje i zamieszcza na swojej stronie internetowej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) informacje o jednostkach organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni wraz z wykazem tych stopni; b) informacje o jednostkach organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie; c) wykaz osób posiadających stopień doktora habilitowanego oraz osób, które nabyły uprawnienia równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a ustawy, uprawnionych do recenzowania w przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki; d) wykaz osób posiadających tytuł profesora, uprawnionych do recenzowania w postępowaniach o nadanie tytułu, w podziale na dziedziny nauki i dziedziny sztuki; e) informacje o prowadzonych postępowaniach habilitacyjnych i w sprawie nadania tytułu profesora; f) recenzje złożone w przewodach o nadanie stopni doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu profesora.
--	---	--	---

⁵⁰ Z wyłączeniem uprawnienia co do osób, które uzyskały stopień doktora w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i podczas pracy w innym państwie przez co najmniej pięć lat kierowały samodzielnie zespołami badawczymi oraz posiadają znaczący dorobek i osiągnięcia naukowe, zatrudnione w szkole wyższej na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora wizytującego. W takim przypadku osoby te nabywają uprawnienia równoważne uprawnieniom wynikającym z posiadania stopnia doktora habilitowanego na podstawie decyzji rektora. O swojej decyzji rektor zawiadamia Centralną Komisję.

	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 34 ust. 2 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	członkiem Centralnej Komisji może zostać obywatel polski posiadający tytuł profesora i aktualny dorobek naukowy, opublikowany w okresie ostatnich pięciu lat. Członkiem Centralnej Komisji może zostać również osoba posiadająca tytuł profesora o wiodącym dorobku w danej dziedzinie	członkowie Centralnej Komisji są wybierani przez osoby posiadające tytuł profesora. Kandydatów na członków Centralnej Komisji mogą przedstawiać rady jednostek organizacyjnych posiadających uprawnienie do nadawania stopnia doktora. Kandydatem nie może być osoba, która ukończyła siedemdziesiąty rok życia. W skład Centralnej Komisji wchodzi co najmniej trzech przedstawicieli każdej dziedziny nauki i dziedziny sztuki, określonych zgodnie z przepisami. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Centralnej Komisji, określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków Centralnej Komisji oraz warunki i tryb ich wyboru ⁵¹ . Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Centralnej Komisji nie dłużej niż przez dwie następujące po sobie kadencje
	Informacje dodatkowe	członkostwa w Centralnej Komisji nie można łączyć z członkostwem w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa	-

⁵¹ rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie liczby członków Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów oraz warunków i trybu ich wyboru (Dz. U. Nr 201, poz. 1185) określa m.in. skład i tryb działania komisji wyborczej powołanej przez Prezesa Rady Ministrów. Komisja wyborcza, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia głosowania, sporządza protokół z przeprowadzonych wyborów i przedstawia go Prezesowi Rady Ministrów wraz z listą wybranych członków Centralnej Komisji. W skład Centralnej Komisji wchodzi osoby, które w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej albo w dziedzinie nauki lub dziedzinie sztuki, w ramach której nie występują dyscypliny naukowe lub artystyczne, uzyskały kolejno największą liczbę ważnych głosów w głosowaniu. W przypadku równej liczby głosów o kolejności rozstrzyga losowanie przeprowadzone przez komisję wyborczą.

		Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Radzie Głównej Instytutów Badawczych, Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych, Radzie Narodowego Centrum Nauki oraz Radzie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a także z funkcją rektora, prorektora, kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej oraz prezesa i wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności lub jednoosobowego organu jednostki naukowej	
Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2014 r. poz. 811)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Krajowa Rada Oświatowa - jako organ opiniodawczy i wnioskodawczy w sprawach oświaty	na wniosek przedstawicieli szkół artystycznych, środowisk twórczych i artystycznych, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może utworzyć Radę do spraw Szkolnictwa Artystycznego będącą społecznym organem opiniodawczym i wnioskodawczym w sprawach kształcenia artystycznego. Rada ta, w zakresie swojego działania, ma uprawnienia odpowiednio jak Krajowa Rada Oświatowa (art. 47 ustawy ust. 1 i 2 ustawy). Inni ministrowie prowadzący szkoły lub placówki mogą również powoływać rady do spraw podporządkowanego sobie szkolnictwa i określać zakres i zasady ich działania (art. 47 ust. 3 ustawy)
	Wskazanie przepisu określającego wymagania	art. 45 ustawy	-

	merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela		
	Opis wymaganych kwalifikacji	w skład Krajowej Rady wchodzi przedstawiciele wojewódzkich rad oświatowych, po jednym z każdej rady wojewódzkiej, oraz po jednym przedstawicielu centralnych struktur związków zawodowych zrzeszających nauczycieli	brak przedstawiciela pracodawców, w kontekście działań nakierowanych na rynek pracy
	Informacje dodatkowe	-	Krajowa Rada uchwała regulamin swojej działalności oraz wybiera przewodniczącego i może powoływać stałe i doraźne komisje
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Rada oświatowa jednostki samorządu terytorialnego	do zadań rady oświatowej należy: 1) badanie potrzeb oświatowych na obszarze działania jednostki samorządu terytorialnego oraz przygotowywanie projektów ich zaspokajania; 2) opiniowanie budżetu jednostki samorządu terytorialnego w części dotyczącej wydatków na oświatę; 3) opiniowanie projektów sieci publicznych szkół i placówek; 4) opiniowanie projektów aktów prawa miejscowego wydawanych w sprawach oświaty; 5) wyrażanie opinii i wniosków w innych sprawach dotyczących oświat
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla	art. 48 ust. 1 ustawy	-

	eksperta/przedstawiciela		
	Opis wymaganych kwalifikacji	-	organ właściwej jednostki samorządu terytorialnego ustala: 1) skład i zasady wyboru członków rady oświatowej; 2) regulamin działania rady oświatowej
	Informacje dodatkowe	-	-
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	rzeczoznawca listy rzeczoznawców są podawane do publicznej wiadomości na stronie internetowej urzędu obsługującego odpowiednio ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania lub ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego	minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w przypadku podręczników do kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, dopuszczają do użytku szkolnego odpowiednio w szkołach lub szkołach artystycznych podręczniki, po uzyskaniu pozytywnych opinii rzeczoznawców wyznaczonych odpowiednio przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania albo ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z list rzeczoznawców prowadzonych przez tych ministrów. Dopuszczenie do użytku szkolnego podręczników do kształcenia w zawodach podstawowych dla żegluga morskiej i śródlądowej może nastąpić po pozytywnym zaopiniowaniu przez odpowiednio ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej i ministra właściwego do spraw transportu, w zakresie zgodności z postanowieniami Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201

			oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 286)
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 22 as ust. 1 ustawy	
	Opis wymaganych kwalifikacji	na listę rzeczoznawców może być wpisana osoba posiadająca ⁵² :	wpis na listę rzeczoznawców jest dokonywany na wniosek osoby zainteresowanej, a w przypadku podręczników do

⁵² Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania lub minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego skreśla rzeczoznawcę z listy rzeczoznawców:

- 1) na wniosek rzeczoznawcy, a w przypadku podręczników do kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - również na wniosek specjalistycznej jednostki nadzoru, o której mowa w art. 32a ust. 1, placówki doskonalenia nauczycieli szkół artystycznych lub szkoły wyższej, która złożyła wniosek o wpis zainteresowanej osoby na listę rzeczoznawców, za zgodą rzeczoznawcy;
  - 2) w przypadku ukarania rzeczoznawcy karą dyscyplinarną lub skazania rzeczoznawcy prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
  - 3) w przypadku śmierci rzeczoznawcy.
2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania lub minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może skreślić rzeczoznawcę z listy rzeczoznawców, jeżeli:
- 1) rzeczoznawca dwukrotnie, bez uzasadnienia, odmówił sporządzenia opinii;
  - 2) rzeczoznawca dwukrotnie, bez uzasadnienia, przekroczył termin wyznaczony na sporządzenie opinii;

		<ol style="list-style-type: none"> 1) wykształcenie wyższe magisterskie, z tym że w przypadku rzeczoznawcy do spraw podręczników przeznaczonych do kształcenia specjalnego - wykształcenie wyższe magisterskie w zakresie specjalności odpowiedniej dla danej niepełnosprawności lub kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska nauczyciela w szkole specjalnej; 2) doświadczenie i osiągnięcia w pracy naukowej lub dydaktycznej, z tym że w przypadku: <ol style="list-style-type: none"> a) rzeczoznawcy do spraw podręczników do kształcenia w zawodach - doświadczenie i osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktycznej lub w pracy w danym zawodzie, b) rzeczoznawcy do spraw podręczników do kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - doświadczenie i osiągnięcia w pracy naukowej, dydaktycznej lub artystycznej; 3) kompetencje w dziedzinie technologii 	<p>kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - również na wniosek specjalistycznej jednostki nadzoru, o której mowa w art. 32a ust. 1⁵⁴, placówki doskonalenia nauczycieli szkół artystycznych lub szkoły wyższej, za zgodą tej osoby.</p>
--	--	---	--

3) opinia sporządzona przez rzeczoznawcę jest niezgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 22aw lub podręcznik dopuszczony do użytku szkolnego na podstawie pozytywnej opinii rzeczoznawcy zawiera błędy merytoryczne, z powodu których nie powinien być w użytku szkolnym.

⁵⁴ Nadzór pedagogiczny nad publicznymi i niepublicznymi szkołami i placówkami artystycznymi, placówkami, o których mowa w art. 2 pkt 7, dla uczniów szkół artystycznych oraz placówkami doskonalenia nauczycieli szkół artystycznych sprawuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, który w tym celu, a także w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 7, w odniesieniu do szkół i placówek przez siebie prowadzonych może, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, utworzyć specjalistyczną jednostkę nadzoru oraz określić jej organizację i zakres powierzonych zadań związanych ze sprawowaniem nadzoru pedagogicznego oraz zadań, o których mowa w art. 5 ust. 7.

Patrz: rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 22 września 2004 r. w sprawie specjalistycznej jednostki nadzoru (Dz. U. Nr 226, poz. 2292 z późn. zm.) na mocy którego utworzone zostało „Centrum Edukacji Artystycznej” z siedzibą w Warszawie.

		<p>informacyjno-komunikacyjnych;</p> <p>a nadto:</p> <p>4) rekomendację instytucji potwierdzającej doświadczenie i osiągnięcia odpowiednio w pracy naukowej, dydaktycznej, artystycznej lub pracy w danym zawodzie osoby ubiegającej się o wpis na listę rzeczoznawców</p> <p>Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, a w przypadku podręczników do kształcenia w zawodach szkolnictwa artystycznego - minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określa, w drodze rozporządzenia m.in. dokumenty, jakie należy dołączyć do wniosku o wpis na listę rzeczoznawców oraz instytucje, których rekomendacja jest wymagana przy ubieganiu się o wpisanie na listę rzeczoznawców⁵³</p>	
	Informacje dodatkowe	<p>rzecznawca nie może opiniować podręcznika, jeżeli:</p> <p>1) jest autorem lub współautorem podręcznika:</p> <p>a) który jest przeznaczony do tych samych zajęć edukacyjnych na tym samym etapie edukacyjnym,</p>	<p>przed sporządzeniem opinii o podręczniku rzeczoznawca składa odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania lub ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oświadczenie co do jego bezstronności</p>

⁵³ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie dopuszczania do użytku szkolnego podręczników (Dz. U. poz. 909) z którego wynika min. iż a listę rzeczoznawców do spraw podręczników do kształcenia ogólnego, w tym podręczników do kształcenia specjalnego, mogą być wpisane osoby posiadające rekomendację stowarzyszenia naukowego, instytutu badawczego, jednostki naukowej Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, szkoły wyższej lub komitetu głównego olimpiady przedmiotowej, a w przypadku osób ubiegających się o wpis na listę rzeczoznawców sporządzających opinie językowe - także rekomendację Rady Języka Polskiego przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Na listę rzeczoznawców do spraw podręczników do kształcenia w zawodach, w tym podręczników do kształcenia specjalnego, mogą być wpisane osoby posiadające rekomendację szkoły wyższej, jednostki naukowej, stowarzyszenia zawodowego, samorządu gospodarczego, innych organizacji gospodarczych, kuratora oświaty, ministra właściwego w zakresie zawodu lub ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

		<p>b) przeznaczonego do kształcenia w zawodzie w zakresie tej samej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub tej samej części kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie;</p> <p>2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym osoby składającej wniosek, o którym mowa w art. 22an ust. 3;</p> <p>3) pozostaje z podmiotem składającym wniosek posiadającym autorskie prawa majątkowe do podręcznika lub inne prawa do korzystania z utworu będącego podręcznikiem (o którym mowa w art. 22an ust. 3), w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.</p>	
Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego	jest wybieralnym organem przedstawicielskim nauki i szkolnictwa wyższego
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 45 ustawy	-

	<p>Opis wymaganych kwalifikacji</p>	<p>w skład Rady wchodzi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nauczyciele akademicki wybrani przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich spośród kandydatów wyłonionych przez uczelnie na podstawie wyborów - w liczbie czternastu, z podziałem tej liczby pomiędzy obie Konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych Konferencji; 2) przedstawiciele Polskiej Akademii Nauk, wybrani przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk - w liczbie pięciu; 3) przedstawiciele instytutów badawczych, wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych - w liczbie czterech; 4) studenci, wybrani przez Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej - w liczbie czterech; 5) doktoranci, wybrani przez Krajową Reprezentację Doktorantów - w liczbie dwóch; 6) przedstawiciele pracodawców, wybrani przez organizację pracodawców - w liczbie trzech. <p>W posiedzeniach plenarnych Rady uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.) działających w uczelniach, instytutach badawczych i Polskiej Akademii Nauk, po jednym z każdego związku</p>	<p>przy Radzie działa Rzecznik Praw Absolwenta, powoływany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Rzecznik Praw Absolwenta współdziała z Radą w zakresie ograniczenia barier w dostępie do wykonywania zawodu zgodnego z kierunkiem studiów absolwenta. W tym celu Rzecznik Praw Absolwenta analizuje sytuację absolwentów na rynku pracy i stopień ich dostępu do określonych zawodów oraz przedstawia wnioski Radzie i ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w: <ol style="list-style-type: none"> 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej; 2) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów; 3) Radzie Głównej Instytutów Badawczych; 4) Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych. 2) Członkiem Rady nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniącą funkcję: <ol style="list-style-type: none"> 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni; 2) kanclerza uczelni; 3) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk; 4) dyrektora instytutu badawczego; 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk; 6) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności; 7) dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki
	<p>Informacje dodatkowe</p>		<p>nie jest to ciało o charakterze eksperckim ściśle, ale zasady powoływania np. parytet mogą mieć znaczenia dla niniejszej analizy</p>

	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Polska Komisja Akredytacyjna	-
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 48 ust. 6 i 7 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni jako podstawowym miejscu pracy.	<p>członkowie Komisji są powoływani spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, Krajową Reprezentację Doktorantów, senaty uczelni oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.</p> <p>Wymóg co do posiadania stopnia naukowego nie dotyczy kandydatów pochodzących od organizacji pracodawców</p> <p>Przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, który jest członkiem Komisji z mocy prawa.</p> <p>Powołując członków Komisji, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego uwzględnia wymóg reprezentowania w składzie Komisji przedstawicieli wszystkich obszarów</p>

			kształcenia oraz zapewnia co najmniej 30% udział kobiet w jej składzie
	Informacje dodatkowe	<p>Komisja działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy. W skład Komisji wchodzi m.in. zespoły działające w ramach obszarów kształcenia. W skład zespołu wchodzi co najmniej czterech członków Komisji będących przedstawicielami obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia, a także co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców.</p> <p>Członkostwa w Komisji nie można łączyć z członkostwem w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Polskiej Komisji Akredytacyjnej; 2) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów; 3) Radzie Głównej Instytutów Badawczych; 4) Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych. <p>Członkiem Komisji nie może być również osoba będąca założycielem uczelni niepublicznej lub pełniąca funkcję:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni; 2) kanclerza uczelni; 3) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk; 4) dyrektora instytutu badawczego; 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk; 6) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności; 7) dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju lub Narodowego Centrum Nauki 	do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.). Wyłączenia członka Komisji lub eksperta dokonuje przewodniczący Komisji

Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406) i rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania stypendiów osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami oraz wysokości tych stypendiów (Dz. U. poz. 612)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	komisję opiniującą wnioski o przyznanie stypendiów twórczych i stypendiów na przedsięwzięcia związane z upowszechnianiem kultur	Art. 7 b ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406) postanawia, że minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, inni ministrowie i kierownicy urzędów centralnych w odniesieniu do podległych im ośrodków i instytucji kultury, a także jednostki samorządu terytorialnego, mogą przyznawać stypendia osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury oraz opieką nad zabytkami. Minister w drodze rozporządzenia, a organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określą szczegółowe warunki i tryb przyznawania stypendiów oraz ich wysokość, mając na uwadze wspieranie rozwoju umiejętności artystycznych oraz upowszechnianie kultury i opieki nad zabytkami
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	§ 3 ust. 4 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania stypendiów osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami oraz wysokości tych stypendiów w zw. z art. 7 b ust. 1 o organizowaniu i prowadzeniu, działalności kulturalnej	dotyczy komisji powołanej przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego przykład wykonania rozporządzenia: zarządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 7 listopada 2012 r. w sprawie powołania Komisji opiniującej wnioski o przyznanie stypendiów twórczych i stypendiów na przedsięwzięcia związane z upowszechnianiem kultury (Dz. U. MKiDN z 2012 r. poz. 57)

	Opis wymaganych kwalifikacji	zgodnie z postanowieniem § 3 ust. 4 rozporządzenia właściwy minister może powierzyć opiniowanie wniosków, proponowanie wysokości oraz warunków stypendium powołanej przez siebie komisji. Komisja może zostać powołana z udziałem przedstawicieli środowisk twórczych	-
	Informacje dodatkowe	właściwy minister może zlecić wykonywanie czynności związanych z przyznawaniem stypendiów, w tym ogłaszanie i przeprowadzanie konkursu, podległym ośrodkom i instytucjom kultury, w ramach realizacji ich zadań. W takim przypadku informacje o ogłoszeniu konkursu i o przyznaniu stypendium są publikowane również na stronie internetowej podległego ośrodka lub instytucji kultury (§ 6 rozporządzenia)	-
Ustawa z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Komisja kwalifikacyjna	zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne „osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, obowiązane są posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne” Zgodnie z treścią § 12 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz. U. Nr 89, poz. 828 z późn. zm.) w zw. z art. 54 ust. 3 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

			<p>Komisje kwalifikacyjne powoływane są na okres 5 lat przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (działającego pod nadzorem ministra właściwego do spraw gospodarki), 2) właściwych ministrów i szefów agencji, o których mowa w art. 21a ww. ustawy, w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji gazowych, elektrycznych i ciepłych w jednostkach organizacyjnych podległych tym ministrom lub szefom agencji lub przez nich nadzorowanych, 3) ministra właściwego do spraw transportu – w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych stosowanych w jednostkach organizacyjnych transportu kolejowego <p>A także zgodnie z § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci komisje kwalifikacyjne powoływane są także :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) u przedsiębiorcy zatrudniającego co najmniej 200 osób wykonujących prace, o których mowa w § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, 2) przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych, jeżeli statuty tych stowarzyszeń zawierają postanowienia określające zakres wykonywanej działalności na rzecz gospodarki energetycznej, 3) w jednostkach podległych właściwym ministrom lub szefom agencji, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy Prawo energetyczne <p>– na ich wniosek</p>
--	--	--	---

	<p>Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela</p>	-	<p>uchylone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci <u>rozporządzenie</u> Ministra Gospodarki z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych dla osób zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci oraz trybu stwierdzania tych kwalifikacji, rodzajów instalacji i urządzeń, przy których eksploatacji wymagane jest posiadanie kwalifikacji, jednostek organizacyjnych, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne, oraz wysokości opłat pobieranych za sprawdzenie kwalifikacji (Dz. U. Nr 59, poz. 377 oraz z 2000 r. Nr 15, poz. 187) określało wymagania kwalifikacyjne członków komisji kwalifikacyjnych w ten sposób:</p> <p><i>„§ 8. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) przewodniczący i zastępca przewodniczącego, posiadający wykształcenie wyższe, odpowiadające specjalności osób egzaminowanych, i co najmniej pięcioletni staż pracy przy eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci energetycznych,</i> <i>2) co najmniej czterech członków z wykształceniem technicznym, odpowiadającym specjalności osób egzaminowanych,</i> <i>3) sekretarz komisji.”</i>
	<p>Opis wymaganych kwalifikacji</p>	<p>ustawodawca nie rozstrzyga co do wymaganych uprawnień członków komisji, jednakże poszczególne podmioty z uwagi na przedmiot swojej działalności wydają w tym zakresie wytyczne np. Informacja o powoływaniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Komisji kwalifikacyjnych ds. stwierdzania wymagań kwalifikacyjnych osób zajmujących się eksploatacją i dozorem urządzeń, instalacji i sieci energetycznych, załącznik do strony internetowej (http://www.ure.gov.pl/pl/komisje-kwalifikacyjne/2952,Informacja-dotyczaca-</p>	-

		powolywania-przez-Prezesa-URE-Komisji-kwalifikacyjnych-ds-s.html).	
	Informacje dodatkowe	wniosek o powołanie komisji kwalifikacyjnej powinien zawierać m.in. proponowany skład Komisji z podaniem imion i nazwisk jej członków, ich miejsc pracy, zajmowanych stanowisk, posiadanych kwalifikacji i funkcji, jakie mają w niej pełnić. Organ uprawniony do powoływania Komisji, o którym mowa w art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne może wnieść, w terminie 7 dni od dnia wpłynięcia wniosku, umotywowane zastrzeżenia do proponowanego składu Komisji oraz zakresu sprawdzanych kwalifikacji	-
Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227 poz. 1658 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	eksperti uczestniczący w ocenie projektów - zgodnie z postanowieniem art. 28 ust. 1 ustawy w ramach programu operacyjnego mogą być dofinansowane projekty: 1) indywidualne - o strategicznym znaczeniu dla realizacji programu, wskazywane przez instytucję zarządzającą, 2) systemowe, w tym również projekty pomocy technicznej - polegające na realizacji zadań publicznych przez podmioty działające na	zgodnie z postanowieniem art. 31 ust. 1 ustawy w celu zapewnienia rzetelnej i bezstronnej oceny projektów w procesie wyboru projektów do dofinansowania mogą uczestniczyć eksperci posiadający specjalistyczną wiedzę lub umiejętności z poszczególnych dziedzin objętych programem operacyjnym

		podstawie odrębnych przepisów, w zakresie określonym przepisami prawa i dokumentami strategiczno-programowymi przyjętymi przez Radę Ministrów, 3) wyłonione w trybie konkursu	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 30 ust. 1 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>w celu zapewnienia rzetelnej i bezstronnej oceny projektów w procesie wyboru projektów do dofinansowania mogą uczestniczyć eksperci posiadający specjalistyczną wiedzę lub umiejętności z poszczególnych dziedzin objętych programem operacyjnym</p> <p>ekspertem może zostać osoba, która(art. 31 ust. 2 ustawy):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) korzysta z pełni praw publicznych; 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych; 3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub za umyślne przestępstwo skarbowe; 4) spełnia inne wymogi określone w systemie realizacji programu operacyjnego. <p>Przy korzystaniu z usług świadczonych przez ekspertów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) dotyczące wyłączenia pracownika oraz organu.</p>	<p>taki zapis w ustawie oznacza, że przedmiotem kontroli zgodności z art. 31 ust. 1 ustawy, będzie np. to, czy przy ocenie projektu organ korzystał z wiedzy specjalistycznej ekspertów „z poszczególnych dziedzin” dotyczących projektu, czy tylko z jednej dziedziny oraz czy ta dziedzina (nie zakres wiedzy specjalistycznej eksperta) odpowiada tej dziedzinie, w ramach której ekspert powinien się być wypowiedzieć, patrz: <i>Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 stycznia 2014 r., II GSK 2319/2013 (Publikatory: Lexis.pl nr 8535900, http://orzeczenia.nsa.gov.pl).</i></p> <p>W uzasadnieniu Naczelny Sąd Administracyjny nie podzielił stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, jakie wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, iż ograniczony zakres kontroli sądu administracyjnego w ogóle nie pozwala na jakiegokolwiek odniesienie się do sporządzonych w toku postępowania opinii ekspertów. Słusznie bowiem, zdaniem Sądu, strona skarżąca wskazuje, że zgodnie z art. 31 ust. 1 u.z.p.p.r. „W celu zapewnienia rzetelnej i bezstronnej oceny projektów w procesie wyboru projektów do dofinansowania mogą uczestniczyć eksperci posiadający specjalistyczną wiedzę lub umiejętności z poszczególnych dziedzin objętych programem operacyjnym”. Tak więc, przedmiotem kontroli zgodności z tym przepisem, będzie np. to, czy przy ocenie projektu organ korzystał z wiedzy specjalistycznej ekspertów „z</p>

		<p>Ekspert, przed przystąpieniem do oceny projektu, składa instytucji korzystającej z jego usługi oświadczenie, że nie zachodzi żadna z okoliczności powodujących wyłączenie go z udziału w ocenie projektu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 3, oraz że nie zachodzą żadne okoliczności mogące budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności względem podmiotu ubiegającego się o dofinansowanie lub podmiotu, który złożył wniosek będący przedmiotem oceny. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o czym należy składającego pouczyć przed złożeniem oświadczenia.</p>	<p>poszczególnych dziedzin” dotyczących projektu, czy tylko z jednej dziedziny oraz czy ta dziedzina (nie zakres wiedzy specjalistycznej eksperta) odpowiada tej dziedzinie, w ramach której ekspert powinien się być wypowiedzieć.</p>
	<p>Informacje dodatkowe</p>	<p>instytucja zarządzająca może tworzyć i prowadzić bazę ekspertów. W takim przypadku instytucja zarządzająca udostępnia utworzoną bazę ekspertów na swojej stronie internetowej oraz przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego dane w niej zawarte. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego tworzy i prowadzi centralną bazę ekspertów, na podstawie danych przekazanych przez instytucje zarządzające oraz udostępnia ją na swoich stronach internetowych.</p> <p>Instytucja zarządzająca może przekazać kompetencje w zakresie tworzenia i prowadzenia bazy ekspertów instytucjom uczestniczącym we wdrażaniu programu operacyjnego (art. 31 ust. 10 ustawy).</p>	<p>umieszczenie danych eksperta w bazie ekspertów i w centralnej bazie ekspertów wymaga jego uprzedniej zgody wyrażonej na piśmie, która zawiera również zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych</p>

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	komisje kwalifikacyjne powoływane przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego	Art. 4 ustawy postanawia, że ilekroć jest mowa o jednostkach dozoru technicznego - należy przez to rozumieć Urząd Dozoru Technicznego oraz specjalistyczne jednostki dozoru technicznego (którymi są: Transportowy Dozór Techniczny i Wojskowy Dozór Techniczny). Zgodnie z postanowieniem art. 23 ust. 1 ustawy o dozorze technicznym organ właściwej jednostki dozoru technicznego, na wniosek zainteresowanych osób, sprawdza kwalifikacje, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 3 ⁵⁵ , w drodze postępowania kwalifikacyjnego
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	zgodnie z postanowieniem art. 23 ust. 2 ustawy postępowanie kwalifikacyjne przeprowadzają komisje kwalifikacyjne powoływane przez organ właściwej jednostki dozoru technicznego	-

⁵⁵ Kwalifikacje co do osób wykonujących czynności spawania, zgrzewania, lutowania oraz przeróbkę plastyczną i obróbkę cieplną w toku wytwarzania, naprawy i modernizacji urządzeń technicznych oraz wytwarzania elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji tych urządzeń obowiązane są posiadać zaświadczenia kwalifikacyjne potwierdzające umiejętność praktycznego wykonywania tych czynności oraz znajomość warunków technicznych dozoru technicznego, norm i przepisów prawnych w tym zakresie, a także kwalifikacje co do osób obsługujących i konserwujących urządzenia techniczne.

	Opis wymaganych kwalifikacji	ustawa nie określa wymagań dla członków komisji kwalifikacyjnej	Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia ⁵⁶ : 1) tryb sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych; 2) rodzaje urządzeń technicznych, przy których obsłudze i konserwacji wymagane jest posiadanie kwalifikacji, uwzględniając stopień zagrożenia związanego z eksploatacją tych urządzeń; 3) wzór wniosku o sprawdzenie kwalifikacji W treści rozporządzenia nie zawierają się wytyczne co do składu i wymagań kompetencyjnych/kwalifikacyjnych co do członków komisji kwalifikacyjnej
	Informacje dodatkowe	zgodnie z postanowieniem art. 3 ustawy przepisów ustawy nie stosuje się do: 1) urządzeń technicznych, nad którymi są prowadzone prace naukowo-badawcze; 2) górniczych szybowych urządzeń wyciągowych oraz urządzeń technicznych w podziemnych wyrobiskach zakładów górniczych	-
Ustawa z dnia z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014, poz. 436)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi

⁵⁶ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych (Dz. U. Nr 79, poz. 849 z późn. zm.).

<p>Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań</p>	<p>Komisja egzaminacyjna do przeprowadzenia egzaminu na świadectwo kwalifikacyjne.</p> <p>Świadectwo kwalifikacji wydaje podmiot organizujący egzamin, o którym mowa w art. 12 ust. 1. Ustawy. Ustawa postanawia, że świadectwo uzyskać można po pozytywnie zdanym egzaminie po ukończeniu kursu początkowego, albo uzyskać przedłużenie ważności świadectwa po ukończeniu kursu uzupełniającego. Przeprowadzać kurs początkowy oraz kurs uzupełniający, a także organizować w tym zakresie egzaminy mogą jednostki organizacyjne szkół wyższych, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty naukowo-badawcze, jednostki badawczo-rozwojowe lub inne placówki naukowe oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne Naczelnej Organizacji Technicznej, do zakresu działania których należy kształcenie lub prowadzenie badań w zakresie substancji kontrolowanych.</p> <p>Kurs początkowy oraz kurs uzupełniający mogą przeprowadzać również inne podmioty, jeżeli ich zakres działania obejmuje prowadzenie działalności w zakresie substancji kontrolowanych</p>	<p>zgodnie z postanowieniem art. 9 ust. 1 ustawy działalność polegającą na obsłudze technicznej, demontażu oraz naprawie urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane, a także na odzysku substancji kontrolowanych, ich recyklingu, regeneracji, przekazywaniu do ponownego użytkowania oraz obrocie tymi substancjami, może prowadzić osoba posiadająca świadectwo kwalifikacji albo podmiot zatrudniający taką osobę⁵⁷</p> <p>Świadectwo kwalifikacji uzyskuje osoba pełnoletnia, która spełnia następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada co najmniej wykształcenie zasadnicze zawodowe lub średnie; 2) nie została prawomocnie skazana za przestępstwo przeciwko środowisku; 3) ukończyła kurs początkowy w zakresie substancji kontrolowanych obejmujący szkolenie w zakresie substancji kontrolowanych oraz przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, zwany dalej „kursem początkowym”; 4) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną. <p>Świadectwo kwalifikacji jest ważne przez okres 5 lat od dnia jego wydania. Ważność świadectwa kwalifikacji może być przedłużana na kolejne pięcioletnie okresy. Przedłużenia ważności świadectwa kwalifikacji dokonuje podmiot organizujący egzamin (o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy), na wniosek osoby zainteresowanej, po ukończeniu przez tę osobę kursu uzupełniającego w zakresie substancji kontrolowanych i złożeniu z wynikiem pozytywnym tego egzamin</p>
--	---	---

⁵⁷ Kwalifikacje nabyte w innych państwach członkowskich są uznawane na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.).

	<p>Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela</p>	<p>art. 12 ust. 4 w zw. z art. 11 ust. 2 w zw. z § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie programów kursów, przeprowadzania egzaminów oraz wzoru świadectwa kwalifikacji w zakresie substancji kontrolowanych (Dz. U. Nr 195, poz. 2009 z późn. zm.).</p>	<p>minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakres programu kursu początkowego oraz kursu uzupełniającego, 2) skład oraz regulamin działania komisji egzaminacyjnej, 3) sposób organizowania i regulamin przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminu poprawkowego, 4) zakres tematów egzaminacyjnych, 5) wzór świadectwa kwalifikacji <p>- uwzględniając konieczność zapewnienia przeprowadzania tych kursów przez osoby posiadające odpowiednie wykształcenie i kwalifikacje oraz sprawnego, obiektywnego i rzetelnego przygotowania do wykonywania czynności związanych z zakładaniem karty obsługi technicznej i naprawy urządzenia lub instalacji (art. 7 ust. 1 i 2 ustawy) oraz działalności polegającej na obsłudze technicznej, demontażu oraz naprawie urządzeń i instalacji zawierających substancje kontrolowane, a także na odzysku substancji kontrolowanych, ich recyklingu, regeneracji, przekazywaniu do ponownego użytkowania oraz obrocie tymi substancjami (art. 9 ust. 1 ustawy)</p>
	<p>Opis wymaganych kwalifikacji</p>	<p>Komisję egzaminacyjną powołuje się w składzie co najmniej pięcioosobowym, spośród osób posiadających wykształcenie wyższe i co najmniej pięcioletni staż pracy związany z zakresem przedmiotowym egzaminu. Z tym, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przewodniczącym komisji egzaminacyjnej powinna być osoba posiadająca wyższe wykształcenie techniczne i co najmniej ośmioletnią praktykę zawodową w dziedzinie urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, z zastrzeżeniem, iż Przewodniczącym komisji egzaminacyjnej do 	<p>Komisja egzaminacyjna egzaminuje w składzie minimum trzech osób, spośród których ustala przewodniczącego i sekretarza.</p>

		<p>egzaminowania osób ubiegających się o świadectwo w zakresie naprawy i obsługi technicznej urządzeń przeciwpożarowych i obrotu tymi substancjami powinna być osoba posiadająca wyższe wykształcenie techniczne i co najmniej ośmioletnią praktykę zawodową w zakresie ochrony przeciwpożarowej;</p> <p>2) W składzie komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin powinna być osoba posiadająca co najmniej pięcioletnią praktykę zawodową w dziedzinie naprawy i obsługi technicznej urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych</p>	
	Informacje dodatkowe	<p>zakres programu kursu początkowego dla osoby dokonującej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obrotu substancjami kontrolowanymi, 2) naprawy i obsługi technicznej urządzeń i instalacji chłodniczych zawierających substancje kontrolowane oraz obrotu tymi substancjami, 3) naprawy i obsługi technicznej oraz demontażu urządzeń i instalacji przeciwpożarowych, a także odzysku, recyklingu, regeneracji i unieszkodliwiania substancji w nich zawartych, 4) demontażu instalacji i urządzeń, odzysku substancji kontrolowanych, recyklingu, regeneracji i unieszkodliwiania oraz obrotu substancjami przeznaczonymi do tego celu <p>- określa załącznik nr 1 do ww. rozporządzenia.</p> <p>Zakres programu kursu uzupełniającego obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stan prawny dotyczący substancji kontrolowanych; 2) aktualną praktykę w zakresie postępowania z odzyskanymi substancjami kontrolowanymi, odpadami tych substancji oraz wyrobami, urządzeniami i instalacjami zawierającymi takie substancje; 	-

		3) aktualne informacje o stosowanych zamiennikach dla substancji kontrolowanych	
Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	zespół do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich	kandydaci na aplikantów adwokackich i radcowskich składają egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich na podstawie takich samych pytań testowych - 150 pytań w formie testu jednokrotnego wyboru
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 33 ² ustawy w zw. z art. 75 b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze	„Do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikację radcowską oraz wydrukowania i doręczenia pytań testowych poszczególnym komisjom kwalifikacyjnym stosuje się art. 75b ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze.”
	Opis wymaganych kwalifikacji	Minister Sprawiedliwości powołuje każdego roku, w drodze zarządzenia, zespół do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny dla kandydatów na aplikantów adwokackich i radcowskich. W skład zespołu do przygotowania pytań testowych wchodzi 9 osób, w tym 5 przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości, 2 przedstawicieli delegowanych przez Naczelną Radę Adwokacką oraz 2 przedstawicieli delegowanych przez Krajową Radę Radców Prawnych Przewodniczący zespołu do przygotowania pytań	każda okręgowa rada adwokacka oraz rada okręgowej izby radców prawnych może zgłaszać zespołowi do przygotowania pytań testowych, za pośrednictwem przewodniczącego zespołu do przygotowania pytań testowych, propozycje pytań testowych wraz z wykazem prawidłowych odpowiedzi

		<p>testowych, wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości spośród jego przedstawicieli, kieruje pracami zespołu do przygotowania pytań testowych. Przewodniczący zespołu dokonuje podziału prac między członków zespołu, uwzględniając ich wiedzę i doświadczenie, a także wyznacza spośród członków zespołu sekretarza, który z posiedzeń tego zespołu oraz jego ustaleń sporządza protokół. Protokół podpisują przewodniczący zespołu i sekretarz.</p> <p>Obsługę administracyjno-biurową zespołu do przygotowania pytań testowych zapewnia Minister Sprawiedliwości.</p>	
	<p>Informacje dodatkowe</p>	<p>minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Adwokackiej i Krajowej Rady Radców Prawnych, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb i sposób działania zespołu do przygotowania pytań testowych, 2) tryb i sposób ustalania wykazu tytułów aktów prawnych, o którym mowa w ust. 6, 3) tryb i sposób zgłaszania propozycji pytań testowych i prawidłowych odpowiedzi, przygotowania, przechowywania oraz przekazywania komisjom kwalifikacyjnym zestawu pytań testowych wraz z kartą odpowiedzi i wykazu prawidłowych odpowiedzi na egzamin wstępny, 4) tryb i sposób zapewnienia zgodności wykazu prawidłowych odpowiedzi z obowiązującym stanem prawnym, 5) tryb i sposób zapewnienia obsługi administracyjno-biurowej zespołu do przygotowania pytań testowych <ul style="list-style-type: none"> - uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru na aplikację, w szczególności konieczność zapewnienia zgodności wykazu tytułów aktów prawnych z zakresem przedmiotowym egzaminu 	-

		<p>wstępnego oraz konieczność zabezpieczenia pytań testowych przed ich nieuprawnionym ujawnieniem, oraz</p> <p>6) wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków zespołu, uwzględniając nakład ich pracy i zakres obowiązków oraz liczbę kandydatów⁵⁸.</p> <p>Przewodniczącemu i członkom zespołu do przygotowania pytań testowych przysługuje wynagrodzenie</p>	
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	komisja egzaminacyjna do przeprowadzenia egzaminu wstępnego na aplikację radcowską	Nabór na aplikację radcowską przeprowadza się w drodze egzaminu wstępnego na aplikację radcowską. Egzamin wstępny przeprowadzają komisje egzaminacyjne do spraw aplikacji radcowskiej przy Ministrze Sprawiedliwości, powołane w drodze zarządzenia
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 33 ⁵ ust. 1-3 ustawy	-

⁵⁸ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny na aplikację adwokacką i radcowską oraz wykazu tytułów aktów prawnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1141).

	Opis wymaganych kwalifikacji	zgodnie z postanowieniami ustawy Minister Sprawiedliwości powołuje komisje kwalifikacyjne spośród osób, których wiedza, doświadczenie i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu egzaminu wstępnego ⁵⁹ .	-
--	-------------------------------------	---	---

⁵⁹ Członkostwo w komisji kwalifikacyjnej wygasa w przypadku śmierci członka komisji kwalifikacyjnej.

Minister Sprawiedliwości odwołuje członka komisji kwalifikacyjnej w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie przez niego funkcji członka komisji kwalifikacyjnej;
- 3) niespełnienia warunków, o których mowa w art. 33⁵ ust. 2;
- 4) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków, z tym że odwołanie członka komisji kwalifikacyjnej, o którym mowa w art. 33⁵ ust. 2 pkt 2, następuje za zgodą Krajowej Rady Radców Prawnych;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego.

Minister Sprawiedliwości może odwołać członka komisji kwalifikacyjnej w przypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w związku z podejrzeniem o popełnienie przez niego przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego. Wygaśnięcie członkostwa lub odwołanie członka ze składu komisji kwalifikacyjnej w czasie trwania postępowania konkursowego nie wstrzymuje prac komisji kwalifikacyjnej. W wypadku wygaśnięcia członkostwa lub odwołania członka komisji kwalifikacyjnej przed upływem kadencji Minister Sprawiedliwości powołuje w terminie 7 dni nowego członka na okres do końca kadencji.

Z prac komisji kwalifikacyjnej na czas przeprowadzenia egzaminu wstępnego podlega wyłączeniu członek komisji kwalifikacyjnej, jeżeli kandydat zakwalifikowany do egzaminu wstępnego jest:

- 1) jego małżonkiem;
- 2) osobą pozostającą z nim w stosunku:
  - a) pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia,
  - b) przysposobienia;
- 3) osobą pozostającą z nim we wspólnym pożyciu;
- 4) osobą pozostającą wobec niego w stosunku osobistym innego rodzaju, który mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności członka komisji kwalifikacyjnej.

2. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.

		<p>Komisja kwalifikacyjna składa się z siedmiu członków. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) trzech przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości; przedstawicielem Ministra Sprawiedliwości może być także, po wyrażeniu zgody, sędzia albo sędzia w stanie spoczynku; 2) dwaj przedstawiciele delegowani przez Krajową Radę Radców Prawnych; 3) jeden pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny na wydziale prawa w szkole wyższej w Rzeczypospolitej Polskiej lub w Polskiej Akademii Nauk i posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych; 4) jeden prokurator będący prokuratorem powołanym co najmniej na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej, również prokurator w stanie spoczynku. 	<p>osoby, o których mowa w pkt 1 i 3, nie mogą być radcami prawnymi</p>
	Informacje dodatkowe	<p>Minister Sprawiedliwości wyznacza przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej i jego zastępcę spośród swoich przedstawicieli. Podczas nieobecności przewodniczącego zastępca przewodniczącego jest upoważniony do podejmowania jego czynności. Komisja kwalifikacyjna czuwa nad prawidłowym</p>	

3. Członkowie komisji kwalifikacyjnej przed rozpoczęciem egzaminu wstępnego składają pisemne oświadczenia, iż nie pozostają z żadnym z kandydatów zakwalifikowanych do egzaminu wstępnego w stosunku, o którym mowa wyżej.

4. Podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy w oświadczeniu powoduje odpowiedzialność na podstawie art. 233 § 1 Kodeksu karnego.

Egzamin wstępny odbywa się w obecności co najmniej trzech członków komisji kwalifikacyjnej.

		<p>przebiegiem egzaminu wstępnego. Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej kieruje jej pracami i reprezentuje ją na zewnątrz.</p> <p>Kadencja komisji trwa dwa lata.</p> <p>Przewodniczącemu i członkowi komisji kwalifikacyjnej niebędącemu pracownikiem administracji rządowej przysługuje wynagrodzenie za czynności związane z udziałem w komisji kwalifikacyjnej. Przewodniczącemu i członkom komisji kwalifikacyjnej przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.</p> <p>Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radców Prawnych, określa, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb i termin zgłaszania kandydatów na członków komisji kwalifikacyjnej oraz powoływania i odwoływania członków komisji kwalifikacyjnej, 2) wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków komisji kwalifikacyjnej, uwzględniając liczbę osób, które złożyły zgłoszenie o przystąpieniu do egzaminu wstępnego, zakres i nakład ich pracy w zorganizowaniu i w przebiegu egzaminu wstępnego oraz tryb wypłacania tego wynagrodzenia, 3) szczegółowy tryb i sposób przeprowadzania egzaminu wstępnego, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) sposób działania komisji kwalifikacyjnej, b) sposób zorganizowania obsługi administracyjnej i technicznej komisji kwalifikacyjnej przez rady okręgowych izb radców prawnych, w tym przekazywania środków, sprawowania nadzoru nad ich wydatkowaniem i rozliczania wydatków 	<p>właściwa dla siedziby komisji kwalifikacyjnej rada okręgowej izby radców prawnych zapewnia obsługę administracyjną i techniczną działalności komisji, w tym przeprowadzanie egzaminu wstępnego jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.</p>
--	--	--	--

		związanych z tą obsługą - uwzględniając konieczność prawidłowego, terminowego i efektywnego przeprowadzenia naboru na aplikację i przebiegu egzaminu wstępnego oraz zapewnienia zachowania bezstronności pracy komisji kwalifikacyjnej ⁶⁰	
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	komisje egzaminacyjne do przeprowadzenia egzaminu radcowskiego	-
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 36 ¹ ust. 3 i 4 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	Zgodnie z postanowieniem ustawy Minister Sprawiedliwości powołuje członków komisji egzaminacyjnych spośród specjalistów z dziedzin prawa objętych egzaminem, których wiedza i	Minister Sprawiedliwości powołuje, w drodze zarządzenia, komisje egzaminacyjne na obszarze właściwości jednej lub kilku okręgowych izb radców prawnych oraz wyznacza, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radców Prawnych,

⁶⁰ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 czerwca 2009 r. w sprawie komisji egzaminacyjnej do spraw aplikacji radcowskiej oraz przeprowadzania egzaminu wstępnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1234)

	<p>doświadczenie dają rękojmię prawidłowego przebiegu egzaminu.</p> <p>W skład komisji egzaminacyjnych wchodzi 4 osoby wskazane przez Ministra Sprawiedliwości i 4 osoby wskazane przez Krajową Radę Radców Prawnych spośród radców prawnych.</p> <p>Komisja egzaminacyjna czuwa nad prawidłowym przebiegiem egzaminu radcowskiego. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami i reprezentuje ją na zewnątrz</p>	przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i jego zastępcę
Informacje dodatkowe	<p>do wygaśnięcia członkostwa lub odwołania członka komisji egzaminacyjnej przepisy art. 33⁶ ustawy stosuje się odpowiednio. Członkowie komisji egzaminacyjnych składają oświadczenia, o których mowa w art. 33⁷ ust. 3 ustawy (patrz więcej: przypis dotyczący zasad powoływania i odwoływania członków komisji egzaminacyjne do spraw aplikacji radcowskiej)</p> <p>Przewodniczącemu i członkowi komisji egzaminacyjnej niebędącemu pracownikiem administracji rządowej przysługuje wynagrodzenie za czynności związane z udziałem w komisji egzaminacyjnej.</p> <p>Przewodniczącemu i członkom komisji egzaminacyjnej przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.</p> <p>Przewodniczącemu i członkom komisji egzaminacyjnej przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej</p>	-

		<p>na obszarze kraju.</p> <p>Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radców Prawnych, określa w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tryb i termin zgłaszania kandydatów na członków komisji egzaminacyjnej oraz powoływania i odwoływania członków komisji egzaminacyjnej, 2) rodzaj dokumentów, o których mowa w art. 362 ust. 4 pkt 3 i 5-9, 3) wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków komisji egzaminacyjnej, uwzględniając liczbę osób przystępujących do egzaminu, zakres i nakład ich pracy w zorganizowaniu i w przebiegu egzaminu radcowskiego oraz tryb wypłacania tego wynagrodzenia, 4) szczegółowy tryb i sposób przeprowadzania egzaminu radcowskiego, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) sposób działania komisji egzaminacyjnej, b) czas trwania poszczególnych części egzaminu radcowskiego, c) sposób zorganizowania obsługi administracyjnej i technicznej komisji egzaminacyjnej przez okręgowe izby radców prawnych, w tym przekazywania środków, sprawowania nadzoru nad ich wydatkowaniem i rozliczania wydatków związanych z tą obsługą <p>- uwzględniając konieczność prawidłowego, terminowego i efektywnego przeprowadzenia egzaminu, zapewnienia zachowania bezstronności pracy komisji egzaminacyjnej oraz konieczność uzyskania informacji niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia egzaminu radcowskiego⁶¹</p>	
--	--	--	--

⁶¹ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie przeprowadzania egzaminu radcowskiego (Dz. U. poz. 1685 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	zgodnie z postanowieniami ustawy wpis na listę aplikantów następuje po przeprowadzeniu egzaminu konkursowego zorganizowanego przez Komisję Egzaminacyjną, powołaną przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych ⁶² . Krajowa Rada Rzeczników Patentowych powołuje Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, który organizuje i nadzoruje pracę zespołów egzaminacyjnych	-
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 33 ust. 2 i 3 ustawy	-

⁶² Krajowa Rada Rzeczników Patentowych jest organem samorządu zawodowego rzeczników patentowych. Krajową Radę Rzeczników Patentowych stanowią Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych, członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd oraz dziekani okręgowych rad rzeczników patentowych. Zakres zadań Rady określa art. 51 ustawy.

	Opis wymaganych kwalifikacji	w skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi: 1) przedstawiciel Krajowej Rady Rzeczników Patentowych jako przewodniczący; 2) trzech eksperci Urzędu Patentowego wskazani przez Prezesa Urzędu Patentowego i trzech rzecznicy patentowi wybrani przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych	celem egzaminu konkursowego jest sprawdzenie wiedzy kandydatów z zakresu: 1) zadań rzecznika patentowego i zasad wykonywania tego zawodu; 2) podstaw prawa własności przemysłowej; 3) elementów wiedzy technicznej; 4) elementów prawa konstytucyjnego; 5) stopnia znajomości jednego języka obcego, według wyboru kandydata, angielskiego, francuskiego lub niemieckiego ⁶³
	Informacje dodatkowe	członkiem zespołu egzaminacyjnego nie może być osoba, która pozostaje z którymkolwiek ze zdających w stosunku osobistym lub służbowym tego rodzaju, że mogłoby to wywołać wątpliwości co do jej bezstronności. Pytania będące przedmiotem egzaminu kwalifikacyjnego oraz egzaminu konkursowego ustala Komisja Egzaminacyjna. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej są obowiązani do zachowania w tajemnicy ustalonych pytań	-
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu	zgodnie z postanowieniami ustawy na listę rzeczników patentowych może być wpisany ten, kto m.in. złożył z	-

⁶³ patrz: rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 września 2011 r. w sprawie przedmiotu szkolenia aplikantów rzecznikowskich, szczegółowego trybu i sposobu przeprowadzania egzaminu konkursowego i egzaminu kwalifikacyjnego (Dz. U. Nr 189, poz. 1124).

	którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny zorganizowany przez Komisję Egzaminacyjną, powołaną przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych.</p> <p>Krajowa Rada Rzeczników Patentowych powołuje Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, który organizuje i nadzoruje pracę zespołów egzaminacyjnych.</p> <p>Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, określa, w drodze rozporządzenia, przedmiot szkolenia aplikantów, z uwzględnieniem interdyscyplinarnego charakteru zawodu rzecznika patentowego, szczegółowy tryb i sposób przeprowadzania egzaminu konkursowego i egzaminu kwalifikacyjnego, z uwzględnieniem konieczności prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru na aplikację, egzaminu konkursowego, egzaminu kwalifikacyjnego oraz zapewnienia bezstronności pracy członków Komisji Egzaminacyjnej</p>	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 33 ust. 2 i 3 ustawy	
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>w skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawiciel Krajowej Rady Rzeczników Patentowych jako przewodniczący; 2) trzech eksperci Urzędu Patentowego wskazani przez Prezesa Urzędu Patentowego i trzech rzecznicy patentowi wybrani przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych 	<p>celem egzaminu kwalifikacyjnego jest sprawdzenie przygotowania osoby przystępującej do tego egzaminu do samodzielnego i prawidłowego wykonywania zawodu, w tym posiadanej przez nią wiedzy oraz umiejętności jej praktycznego zastosowania z zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prawa własności przemysłowej, w tym prawa europejskiego i międzynarodowego;

			<ul style="list-style-type: none"> 2) prawa autorskiego; 3) prawa cywilnego, gospodarczego i administracyjnego; 4) postępowania administracyjnego, postępowania sądowoadministracyjnego, postępowania cywilnego, w tym postępowania w sprawach gospodarczych; 5) postępowania międzynarodowego w sprawach własności przemysłowej; 6) metodyki wykonywania zawodu, w szczególności uzyskiwania, utrzymywania, wykonywania oraz dochodzenia praw odnoszących się do przedmiotów własności przemysłowej; 7) zasad wykonywania zawodu rzecznika patentowego i zasad etyki rzecznika patentowego⁶⁴
	Informacje dodatkowe	<p>członkiem zespołu egzaminacyjnego nie może być osoba, która pozostaje z którymkolwiek ze zdających w stosunku osobistym lub służbowym tego rodzaju, że mogłoby to wywołać wątpliwości co do jej bezstronności.</p> <p>Pytania będące przedmiotem egzaminu kwalifikacyjnego oraz egzaminu konkursowego ustala Komisja Egzaminacyjna. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej są obowiązani do zachowania w tajemnicy ustalonych pytań</p>	-

⁶⁴ patrz: rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 września 2011 r. w sprawie przedmiotu szkolenia aplikantów rzecznikowskich, szczegółowego trybu i sposobu przeprowadzania egzaminu konkursowego i egzaminu kwalifikacyjnego (Dz. U. Nr 189, poz. 1124).

<p>Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 z późn zm.) w zw. z treścią rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz. U. Nr 118, poz. 1263)</p>			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>maszyny robocze, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, mogą być obsługiwane wyłącznie przez osoby, które ukończyły szkolenie i uzyskały pozytywny wynik sprawdzianu przeprowadzonego przez komisję powołaną przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie</p>	<p>szkolenie może prowadzić podmiot, który posiada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki lokalowe do prowadzenia wykładów, 2) park maszynowy wraz z placem manewrowym, 3) kadrę wykładowców, 4) warunki socjalne i wyposażenie dydaktyczne. <p>Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie potwierdza spełnienie wymagań, o których mowa w § 25, opracowuje programy szkolenia, prowadzi listę wydawanych świadectw i wpisów do książki operatora</p>
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	<p>237¹⁵ § 2 Kodeksu pracy w zw. z § 23 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych</p>	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>rozporządzenie postanawia, że sprawdzian przeprowadza i ustala jego wynik komisja powołana przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa</p>	<p>osoba, która uzyskała pozytywny wynik sprawdzianu otrzymuje świadectwo oraz uzyskuje wpis do książki operatora.</p>

		Skalnego w Warszawie (§ 23) ⁶⁵	
	Informacje dodatkowe	-	-
Ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie	Wojewódzka Komisja do Spraw Orzekania Zdarzeniach Medycznych	celem postępowania przed wojewódzką komisją jest ustalenie, czy zdarzenie, którego następstwem była szkoda majątkowa lub niemajątkowa, stanowiło zdarzenie medyczne ⁶⁶

⁶⁵ Jeżeli osoba nie ukończyła szkolenia i nie uzyskała pozytywnego wyniku sprawdzianu przeprowadzonego przez określoną komisję to uznać należy, że nie posiada uprawnień do obsługi agregatu tynkarskiego, patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 8 grudnia 2009 r., II SA/Rz 592/2009, Lexis.pl nr 2273658; <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>; w którym Sąd podniósł w uzasadnieniu, iż uprawnienia pracowników do obsługi wszelkich agregatów tynkarskich określone są przez rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz. U. 2001 r. Nr 118 poz. 1263). Rozporządzenie to w § 23 przewiduje, że maszyny robocze o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia (w grupie IV pod poz. 10 są tam wymienione agregaty tynkarskie) mogą być obsługiwane wyłącznie przez osoby, które ukończyły szkolenie i uzyskały pozytywny wynik sprawdzianu przeprowadzonego przez komisję powołaną przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie.

- 1) ⁶⁶ Zdarzeniem medycznym jest zakażenie pacjenta biologicznym czynnikiem chorobotwórczym, uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia pacjenta albo śmierć pacjenta będącego następstwem niezgodnych z aktualną wiedzą medyczną:
- 1) diagnozy, jeżeli spowodowała ona niewłaściwe leczenie albo opóźniła właściwe leczenie, przyczyniając się do rozwoju choroby,
  - 2) leczenia, w tym wykonania zabiegu operacyjnego,
  - 3) zastosowania produktu leczniczego lub wyrobu medycznego.

	dotyczy i jego zadań		
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 67e ust. 3 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	w skład wojewódzkiej komisji wchodzi 16 członków, w tym: 1) 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra lub równorzędny w dziedzinie nauk medycznych, którzy wykonują zawód medyczny przez okres co najmniej 5 lat albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk medycznych, 2) 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra w dziedzinie nauk prawnych, którzy przez okres co najmniej 5 lat byli zatrudnieni na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa albo posiadają	

- 1) Wniosek o ustalenie zdarzenia medycznego wnosi się do Wojewódzkiej Komisji właściwej ze względu na siedzibę szpitala:
- 1) w przypadku wystąpienia zdarzenia medycznego po 1 stycznia 2012 r.
  - 2) w terminie 1 roku od dnia, w którym podmiot składający wniosek dowiedział się o zakażeniu, uszkodzeniu ciała lub rozstroju zdrowia albo nastąpiła śmierć pacjenta, jednakże termin ten nie może być dłuższy niż 3 lata od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie skutkujące zakażeniem, uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia albo śmiercią pacjenta.

		<p>stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk prawnych - którzy posiadają wiedzę w zakresie praw pacjenta oraz korzystają z pełni praw publicznych,</p> <p>z tym, że:</p> <p>Spośród członków wojewódzkiej komisji:</p> <p>1) 14 członków powołuje wojewoda, przy czym:</p> <p>a) 4 członków stanowią osoby powołane spośród kandydatów zgłoszonych przez samorządy zawodowe lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych oraz diagnostów laboratoryjnych, mających siedzibę na terenie województwa,</p> <p>b) 4 członków stanowią osoby powołane spośród kandydatów zgłoszonych przez samorząd zawodowy adwokatury oraz samorząd radców prawnych, mających siedzibę na terenie województwa,</p> <p>c) 6 członków stanowią osoby powołane spośród kandydatów zgłoszonych przez organizacje społeczne działające na terenie województwa na rzecz praw pacjenta;</p> <p>2) po jednym członku powołuje minister właściwy do</p>	<p>uprawnione podmioty zgłaszają, a minister właściwy do spraw zdrowia i Rzecznik Praw Pacjenta powołują⁶⁷, kandydatów na członków wojewódzkiej komisji nie później niż na 6 miesięcy przed upływem kadencji wojewódzkiej komisji, a w przypadku odwołania członka wojewódzkiej komisji przed upływem kadencji - w terminie wyznaczonym przez wojewodę.</p> <p>Kadencja wojewódzkiej komisji wynosi 6 lat. W przypadku gdy członek wojewódzkiej komisji zostanie odwołany przed upływem kadencji, kadencja członka powołanego na jego miejsce upływa z dniem upływu kadencji wojewódzkiej komisji (zasadę tę stosuje się także odpowiednio w przypadku śmierci członka wojewódzkiej komisji).</p>
--	--	--	--

⁶⁷ Członka wojewódzkiej komisji odwołuje, przed upływem kadencji, organ, który go powołał, w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji ze stanowiska;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie powierzonych zadań;
- 3) zaistnienia okoliczności określonych w art. 67g ust. 1;
- 4) niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 67g ust. 4;
- 5) zaistnienia okoliczności określonych w ust. 4;
- 6) uchylania się od wykonywania obowiązków członka wojewódzkiej komisji albo ich nieprawidłowego wykonywania.

		spraw zdrowia i Rzecznik Praw Pacjenta.	
	Informacje dodatkowe	<p>wykonywanie zadań wojewódzkiej komisji nie stanowi wykonywania władzy publicznej.</p> <p>Pracami wojewódzkiej komisji kieruje przewodniczący wybrany spośród jej członków na pierwszym posiedzeniu większością głosów przy obecności co najmniej 3/4 jej członków, w głosowaniu tajnym. Wojewódzka komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.</p> <p>Wojewódzkie komisje orzekają w składzie 4 - osobowym.</p> <p>Członkowie składu orzekającego, ich małżonkowie, zstępni i wstępni w linii prostej nie mogą być:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) właścicielami, osobami zatrudnionymi lub współpracującymi z podmiotem leczniczym prowadzącym szpital lub z ubezpieczycielem, o których mowa w art. 67i ust. 2 ustawy, oraz członkami organów tego podmiotu lub ubezpieczyciela; 2) członkami organów oraz osobami zatrudnionymi w podmiocie tworzącym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, jeżeli podmiot ten utworzył podmiot leczniczy niebędący przedsiębiorcą, który prowadzi szpital, o którym mowa w art. 67i ust. 2 pkt 1 ustawy; 3) posiadaczami akcji lub udziałów przedstawiających więcej niż 10% kapitału zakładowego w spółkach handlowych będących podmiotami leczniczymi 	<p>powody wyłączenia członka składu orzekającego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.</p> <p>Przed powołaniem do składu orzekającego członkowie wojewódzkiej komisji składają oświadczenie o braku konfliktu interesów, według wzoru określonego normatywnie⁶⁸. Oświadczenia o braku konfliktu interesów, protokoły oraz orzeczenia wraz z uzasadnieniem są przechowywane przez właściwego wojewodę przez okres 10 lat.</p>

⁶⁸ rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie wzoru oświadczenia o braku konfliktu interesów składanego przez członka wojewódzkiej komisji do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych (dz. U. Nr 274, poz. 1625).

		<p>prowadzącymi szpital, o którym mowa w art. 67i ust. 2 pkt 1 ustawy, oraz ubezpieczyciela, o którym mowa w art. 67i ust. 2 pkt 2 ustawy.</p> <p>Członek składu orzekającego podlega wyłączeniu w postępowaniu w sprawach, w których:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest podmiotem składającym wniosek lub pozostaje z tym podmiotem w takim stosunku prawnym, że wynik postępowania przed wojewódzką komisją ma wpływ na jego prawa i obowiązki; 2) pozostaje z podmiotem składającym wniosek w takim stosunku osobistym, że wywołuje to wątpliwości co do jego bezstronności; 3) podmiotem składającym wniosek jest jego małżonek, krewny lub powinowaty w linii prostej, krewny boczny do czwartego stopnia i powinowaty boczny do drugiego stopnia; 4) podmiot składający wniosek jest związany z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli; <p>był lub jest pełnomocnikiem albo przedstawicielem ustawowym podmiotu składającego wniosek</p>	
<p>Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.) w zw. z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych (Dz. U. Nr 15, poz. 133)</p>			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	biegły sądowy	biegłych sądowych ustanawia przy sądzie okręgowym prezes tego sądu. Biegłych ustanawia się dla poszczególnych gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innych umiejętności. Prezes prowadzi listy biegłych sądowych - według poszczególnych gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innych umiejętności. Listy biegłych sądowych są

			<p>dostępne dla zainteresowanych w sekretariatach sądowych.</p> <p>Biegłych ustanawia się na okres 5 lat; okres ustanowienia upływa z końcem roku kalendarzowego</p>
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	§ 12 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia	
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>biegłym może być ustanowiona osoba, która posiada teoretyczne i praktyczne wiadomości specjalne w danej gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innej umiejętności, dla której ma być ustanowiona</p> <p>Nadto wymagane jest, aby osoba ta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) korzystała z pełni praw cywilnych i obywatelskich; 2) ukończyła 25 lat życia; 3) dawała rękojmię należytego wykonywania obowiązków biegłego; 4) wyraziła zgodę na ustanowienie jej biegłym <p>Biegłym - tłumaczem języka migowego - może być osoba, która ukończyła 21 lat życia oraz posiada „Certyfikat drugi - „T2” - tłumacz-biegły w zakresie języka migowego” lub tytuł eksperta tego języka, wydane przez Polski Związek Głuchych.</p> <p>Ustanowienie biegłym osoby zatrudnionej wymaga zasięgnięcia opinii zakładu pracy zatrudniającego tę osobę.</p> <p>W przypadku osoby wykonującej wolny zawód wymagane jest zasięgnięcie opinii organizacji zawodowej, do której osoba ta należy</p>	<p>w razie potrzeby ustanowienia biegłego, prezes może w szczególności zwrócić się do właściwych stowarzyszeń lub organizacji zawodowych, przedsiębiorstw państwowych, instytucji, szkół wyższych oraz urzędów państwowych o wskazanie osób posiadających teoretyczne i praktyczne wiadomości specjalne w danej gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innych umiejętności.</p> <p>Prezes zwalnia z funkcji biegłego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na jego prośbę; 2) jeżeli biegły utracił warunki do pełnienia tej funkcji albo gdy zostanie stwierdzone, że w chwili ustanowienia warunkom tym nie odpowiadał i nadal im nie odpowiada. <p>Prezes może zwolnić z funkcji biegłego z ważnych powodów, w szczególności jeżeli nienależycie wykonuje on swoje czynności.</p> <p>Prezes skreśla z listy biegłego oraz usuwa jego kartę z wykazu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z chwilą zwolnienia z funkcji; 2) w razie śmierci; 3) z upływem okresu ustanowienia biegłego, chyba że nastąpiło ponowne ustanowienie

		Biegły przed objęciem funkcji składa wobec prezesa przyrzeczenie	
	Informacje dodatkowe	<p>Prezes sprawuje nadzór nad biegłymi na zasadach określonych w odrębnych przepisach.</p> <p>ustanowienie biegłym uprawnia po złożeniu przyrzeczenia do wydawania opinii na zlecenie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze w sprawach karnych w zakresie tej gałęzi nauki, techniki, sztuki, rzemiosła, a także innych umiejętności, dla której ustanowienie nastąpiło</p> <p>biegły nie może odmówić wykonania należących do jego obowiązków czynności w okręgu sądu okręgowego, przy którym został ustanowiony, zleconych przez sąd lub organ prowadzący postępowanie przygotowawcze w sprawach karnych, z wyjątkiem wypadków określonych w przepisach regulujących postępowanie przed tymi organami</p>	-
Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Krajowa Izba Odwoławcza	instytucja powołana do rozpoznawania odwołań wnoszonych w postępowaniu o udzielenie zamówienia

	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 173 ust. 2 pkt 2 i 7 w zw. z art. 176 a in ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>Członkiem Izby może być osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada wyższe wykształcenie prawnicze; 2) posiada minimum pięcioletnie doświadczenie zawodowe (staż pracy) w administracji publicznej lub na stanowiskach związanych z udzielaniem porad prawnych, sporządzaniem opinii prawnych, opracowywaniem projektów aktów prawnych oraz występowaniem przed sądami i urzędami <p>Nadto osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest obywatelem polskim 2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych; 3) korzysta z pełni praw publicznych; 4) ma nieposzlakowaną opinię; 5) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe; 6) ukończyła 29 lat. <p>- i uzyskała najlepsze wyniki w postępowaniu kwalifikacyjnym.</p> <p>Przed podjęciem obowiązków członek Izby jest obowiązany złożyć przed Prezesem Rady Ministrów ślubowanie.</p>	<p>w skład Izby wchodzi nie więcej niż 100 członków powoływanych i odwoływanych przez Prezesa Rady Ministrów spośród osób spełniających wymagania określone w ustawie i które uzyskały najlepsze wyniki w postępowaniu kwalifikacyjnym</p> <p>Członków Izby wylania się w drodze postępowania kwalifikacyjnego, które składa się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) egzaminu pisemnego z teoretycznej i praktycznej znajomości przepisów związanych z udzielaniem zamówień publicznych; 2) rozmowy kwalifikacyjne. <p>W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na członków Izby Prezes Rady Ministrów powołuje komisję kwalifikacyjną.</p> <p>Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, sposób powoływania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowy zakres postępowania kwalifikacyjnego - biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia obiektywnego sprawdzenia teoretycznego i praktycznego przygotowania kandydatów, sprawnego przeprowadzania postępowań odwoławczych oraz okoliczność, że potwierdzeniem spełniania warunków, o których mowa w art. 173 ust. 2 ustawy, mogą być dokumenty zawierające informacje podlegające ochronie danych</p>

		Prezesa Izby i wiceprezesa powołuje na 3-letnią kadencję Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Urzędu spośród zgłoszonych członków Izby, którzy posiadają poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „ściśle tajne” lub złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na przeprowadzenie postępowania sprawdzającego, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, mającego na celu ustalenie, czy osoba sprawdzana daje rękojmię zachowania tajemnicy	osobowych, w szczególności informacja z Krajowego Rejestru Karnego ⁶⁹
	Informacje dodatkowe	<p>członkostwa w Izbie nie można łączyć z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) mandatem posła lub senatora; 2) mandatem radnego, mandatem wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz z członkostwem w zarządzie powiatu lub województwa; 3) członkostwem w kolegium regionalnej izby obrachunkowej oraz samorządowym kolegium odwoławczym; 4) przynależnością do partii politycznej lub prowadzeniem działalności politycznej. <p>Członkowie Izby nie mogą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podejmować dodatkowego zatrudnienia ani innych zajęć zarobkowych, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym w łącznym wymiarze nieprzekraczającym pełnego wymiaru czasu pracy pracowników zatrudnionych na tych stanowiskach, 	<p>członkowie Izby w zakresie wykonywania czynności określonych ustawą korzystają z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym.</p> <p>Członkowie składów orzekających Izby przy orzekaniu są niezawisli i związani wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.</p> <p>Członek Izby podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie swoich obowiązków i uchybienie godności zawodowej</p>

⁶⁹ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie trybu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego na członków Krajowej Izby Odwoławczej, sposobu powoływania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowego zakresu postępowania kwalifikacyjnego (Dz. U. Nr 120, poz. 820).

		<p>jeżeli to zatrudnienie nie przeszkadza w pełnieniu obowiązków członka Izby;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności; 3) być członkiem zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej ani pełnomocnikiem spółek handlowych; 4) być członkami zarządów fundacji prowadzących działalność gospodarczą; 5) posiadać w spółkach handlowych więcej niż 10% akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10% kapitału zakładowego - w każdej z tych spółek. <p>Członkostwo w Izbie wygasa z powodu śmierci albo odwołania. Prezes Rady Ministrów odwołuje członka Izby w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) utraty obywatelstwa polskiego; 2) utraty albo ograniczenia zdolności do czynności prawnych; 3) utraty praw publicznych; 4) utraty autorytetu dającego rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków członka Izby; 5) prawomocnego skazania za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe; 6) upływu 6 miesięcy zawieszenia, o którym mowa w art. 176 ust. 1; 7) orzeczenia kary dyscyplinarnej wykluczenia ze składu Izby; 8) niezłożenia w terminie jednego z oświadczeń, o których mowa w ust. 3; 9) odmowy złożenia ślubowania; 10) nieobjęcia stanowiska w terminie określonym w akcie powołania; 11) złożenia przez członka Izby wniosku o odwołanie. 	
--	--	--	--

		<p>Członek Izby składa Prezesowi Urzędu co roku do dnia 31 marca oświadczenie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) czy toczą się przeciwko niemu postępowania karne, wraz z informacją dotyczącą przedmiotu postępowania; 2) o stanie majątkowym według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, stosując odpowiednio formularz, którego wzór jest określony w przepisach o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne 	
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Komisja kwalifikacyjna powołana w celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego na członków Krajowej Izby Odwoławczej	
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 176a ust. 5 ustawy	Dookreślone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie trybu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego na członków Krajowej Izby Odwoławczej, sposobu powoływania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowego zakresu postępowania kwalifikacyjnego (Dz. U. Nr 120, poz. 820)
	Opis wymaganych kwalifikacji	członkami komisji kwalifikacyjnej mogą być wyłącznie osoby, których wiedza i doświadczenie w zakresie przepisów związanych z udzielaniem zamówień publicznych oraz autorytet dają rękojmię prawidłowego i bezstronnego przebiegu postępowania	Prezes Rady Ministrów przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne na członków Krajowej Izby Odwoławczej przy pomocy komisji kwalifikacyjnej spośród osób wskazanych przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych i podaje jej skład do publicznej wiadomości, zamieszczając informację na

		<p>kwalifikacyjnego.</p> <p>Członkiem komisji nie może być osoba:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kandydująca na członka Krajowej Izby Odwoławczej, zwanej dalej „Izbą”; 2) pozostająca w związku małżeńskim albo we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo związana z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z kandydatem na członka Izby, zwanym dalej „kandydatem”; 3) pozostająca z kandydatem w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności 	<p>stronie internetowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Urzędu Zamówień Publicznych.</p> <p>Prezes Rady Ministrów wyznacza przewodniczącego komisji spośród członków komisji. Członkowie komisji wybierają ze swojego grona wiceprzewodniczącego komisji, który wykonuje zadania przewodniczącego komisji w przypadku jego nieobecności, oraz sekretarza komisji</p>
	Informacje dodatkowe	<p>Komisja zleca niezależnym ekspertom przygotowanie propozycji czterech zestawów materiałów służących do przeprowadzenia każdej z części egzaminu pisemnego, zawierających pytania testowe do sprawdzianu wiedzy i zadanie do pracy pisemnej oraz arkusze odpowiedzi i klucze ich oceny; wyboru zestawu do sprawdzianu wiedzy oraz zestawu do pracy pisemnej dokonuje sama komisja</p>	-
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>biegły</p>	<p>Krajowa Izba Odwoławcza może powołać biegłego, jeżeli ustalenie stanu faktycznego sprawy wymaga wiadomości specjalnych</p>
	Wskazanie przepisu	<p>art. 190 ust. 4 ustawy</p>	-

	określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela		
	Opis wymaganych kwalifikacji	określone jak dla biegłego sądowego - Krajowa Izba Odwoławcza może powołać biegłego spośród osób wpisanych na listę biegłych sądowych prowadzoną przez prezesa właściwego sądu okręgowego	-
	Informacje dodatkowe	-	<p>dopóki odwołujący nie wskaże we wniosku dowodowym jakie wiadomości specjalne ma wyjaśnić biegły sądowy Krajowa Izba Odwoławcza nie jest związana takim wnioskiem (Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 20 września 2012 r. ,KIO 1892/12, Publikatory: Lexis.pl nr 3984755, www.uzp.gov.pl)</p> <p>W sprawie zarzutu dotyczącego naruszenia art. 188 ust. 4 ustawy - Prawo zamówień publicznych (aktualnie art. 190 ust. 4 - przyp. red.), to należy stwierdzić, że nie zachodzi tu sytuacja wymagająca dla ustalenia stanu faktycznego sprawy wiadomości specjalnych. Przepis wyżej cytowany przyznaje jedynie uprawnienia Krajowej Izbie Odwoławczej dopuszczenia dowodu z opinii biegłego. Jeżeli wymaga tego ustalenie stanu faktycznego. KIO może jednak dokonać oceny materiału dowodowego i na tej podstawie ustalić stan faktyczny sprawy na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału sprawy. Jednocześnie KIO może dopuścić jedynie dowód z opinii biegłego z listy biegłych sądowych ustanowionych w sądach okręgowych. W niniejszej sprawie KIO dowody z opinii biegłego nie dopuściło, jakkolwiek miało na uwadze wywody zawarte w prywatnej opinii zleconej przez zamawiającego (czemu Izba dała wyraz w uzasadnieniu)</p>

			wyroku). Skoro KIO dowodu z opinii biegłego nie dopuściła to przedstawiona przez zamawiającego ekspertyza ma walor jedynie dokumentu prywatnego, o którym mowa w art. 245 k.p.c (tak wyrok SN z 8 czerwca 2001 r. I PKN 468/2000 OSNP 2003/8 poz. 197) – patrz więcej na ten temat: Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 stycznia 2010 r., X Ga 380/2009, Publikatory: Lexis.pl nr 2446759, Zamówienia Publiczne w Orzecznictwie Zeszyt nr 6 poz. 180
Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	ekspert	ponowne rozpatrzenie sprawy zakończoną decyzją Prezesa Urzędu Patentowego rozpatruje ekspert wyznaczony przez Prezesa tego urzędu. Egbert wykonywa też inne zadania wskazane przez ustawę np. Prezes Urzędu Patentowego wyznacza eksperta do rozpatrzenia zasadności otrzymanej skargi do sądu administracyjnego strony na decyzje oraz postanowienia Prezesa
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 266 in. ustawy	
	Opis wymaganych kwalifikacji	uzyskanie uprawnień eksperta wymaga posiadania wyższego wykształcenia odpowiadającego zadaniom eksperta, odbycia aplikacji eksperckiej oraz asesury. Ponadto od kandydata na eksperta wymagane jest aby	od aplikanta eksperckiego, który powinien posiadać znajomość więcej niż jednego języka obcego, można nie wymagać znajomości jednego z potrzebnych języków, jeżeli brak ten uzupełni on w czasie przeznaczonym na aplikację

		<p>spełniał następujące warunki dodatkowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest obywatelem polskim i korzysta z pełni praw publicznych; 2) nie była karana za przestępstwo umyślne; 3) posiada znajomość języków obcych w zakresie i stopniu określonym potrzebą spełnienia warunków niezbędnych do wykonywania zadań eksperta, z uwzględnieniem umów międzynarodowych, nie mniej jednak niż jednego języka obcego; 4) jest nieskazitelnego charakteru; 5) ma stan zdrowia oraz predyspozycje pozwalające na powierzenie jej zadań eksperta. 6) posiada odpowiednie do zakresu zadań poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych, wydane na podstawie ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228) 	
	Informacje dodatkowe	<p>Prezes Urzędu Patentowego przeprowadza postępowanie kwalifikacyjne na aplikację Aplikacja trwa 3 lata, z tym że w uzasadnionych przypadkach, na wniosek aplikanta eksperckiego, może być skrócona do 1 roku i 6 miesięcy.</p> <p>Aplikacja kończy się egzaminem przed komisją powołaną przez Prezesa Urzędu Patentowego⁷⁰.</p>	<p>stosunek pracy aplikanta eksperckiego nawiązuje Prezes Urzędu Patentowego na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. W trakcie aplikacji aplikant uczestniczy w organizowanych dla aplikantów zajęciach teoretycznych i praktycznych oraz konsultacjach i podlega wewnętrznym okresowym sprawdzianom nabytej wiedzy.</p>

⁷⁰ Egzamin obejmuje sprawdzian wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie potrzebnym do pracy na danym stanowisku i dotyczy w szczególności:

- 1) znajomości przepisów i umiejętności ich interpretacji,
- 2) umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy zdobytej podczas aplikacji oraz znajomości orzecznictwa,

		<p>Powtórny egzamin może być złożony tylko raz, nie wcześniej niż po 6 miesiącach i nie później niż po roku od daty pierwszego egzaminu.</p> <p>Po złożeniu egzaminu pracownikowi powierza się wykonywanie zadań w charakterze asesora przez okres nie krótszy niż 2 lata. Asesorowi powierza się wykonywanie czynności eksperta, które podlega ocenie na zasadach określonych w rozporządzeniu⁷¹.</p> <p>W przypadku pozytywnej oceny przebiegu asesury, asesor uzyskuje uprawnienia eksperta.</p> <p>W przypadku przeniesienia eksperta na inne stanowisko eksperckie, na którym powierzony do wykonywania zakres zadań nie pokrywa się w pełni z zakresem odbytej aplikacji i asesury, wymagane jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odbycie aplikacji uzupełniającej według indywidualnego programu, 2) złożenie z tego zakresu egzaminu, 3) odbycie asesury przez okres przewidziany w ustawie. <p>W zakresie orzekania eksperci podlegają tylko ustawom.</p>	<p>Przy powołaniu ekspert składa ślubowanie wobec Prezesa Urzędu Patentowego</p> <p>Orzekając w sprawie, ekspert obowiązany jest uwzględnić dyrektywy interpretacyjne ustalone w ogólnych wytycznych Prezesa Urzędu Patentowego, które ten wydaje po</p>
--	--	---	--

- 3) znajomości ogólnych wytycznych Prezesa Urzędu Patentowego,
- 4) znajomości i umiejętności zastosowania w praktyce przyjętych klasyfikacji oraz istniejących katalogów i baz danych,
- 5) umiejętności praktycznego wykorzystania przy wykonywaniu zadań znajomości języków obcych,
- 6) umiejętności prawidłowego stosowania norm procesowych oraz prawidłowego podejmowania decyzji merytorycznych,
- 7) umiejętności precyzyjnego i jasnego formułowania wypowiedzi pisemnych.

⁷¹ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 2002 r. w sprawie aplikacji eksperckiej i asesury oraz oceny wykonywanych przez asesora czynności eksperta w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 91, poz. 810).

		<p>Za naruszenie obowiązków służbowych ekspert odpowiada dyscyplinarnie.</p> <p>Niektóre ograniczenia dla ekspertów określone w ustawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ekspert nie może tworzyć ani być członkiem związków zawodowych lub partii politycznych; - ekspert nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia bez zgody Prezesa Urzędu Patentowego ani wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami eksperta lub podważających zaufanie do niego; - ekspert nie może występować w roli biegłego sądowego w zakresie, w którym orzeka. 	<p>zasięgnięciu opinii lub na wniosek Kolegium Ekspertów. Wiążą one wyłącznie ekspertów przy rozpatrywaniu sprawy i nie mogą być powoływane jako podstawa prawna wydanej decyzji bądź postanowienia.</p>
<p>Nazwa ustawy: ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 z późn. zm.)</p>			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>zespół ekspertów do spraw związanych z wydawaniem zezwoleń dotyczących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego, stanowiącego gatunek obcy w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 708/2007, zwany dalej „gatunkiem obcym”, polegające na zarybieniu wód; 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego; <p>oraz innych spraw w zakresie wykorzystania ryb</p>	<p>do zadań zespołu ekspertów należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywanie obowiązków i uprawnień komitetu doradczego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 708/2007; 2) przeprowadzanie analiz, dokonywanie ocen, wydawanie opinii, przedstawianie stanowisk, w tym dotyczących konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego i określenia jej wyniku, jeżeli ustalono konieczność jej przeprowadzenia, oraz dotyczących

		gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo. Zespół ekspertów jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rybołówstwa	naukowego uzasadnienia odmowy, cofnięcia lub zmiany zezwolenia (w art. 3 ust. 1. ustawy)
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 3 g ust. 4 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	w skład zespołu ekspertów wchodzi osoby posiadające stopień lub tytuł naukowy oraz wiedzę specjalistyczną i udokumentowane doświadczenie w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo	-
	Informacje dodatkowe	członków zespołu ekspertów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rybołówstwa, uwzględniając w składzie zespołu ekspertów przedstawiciela wskazanego przez ministra właściwego do spraw środowiska. Zespół ekspertów wybiera ze swojego grona przewodniczącego i zastępców oraz ustala regulamin jego działania określający w szczególności kompetencje przewodniczącego oraz tryb podejmowania rozstrzygnięć przez zespół ekspertów Obsługę prac zespołu ekspertów zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rybołówstwa. Wydatki związane z działalnością zespołu ekspertów są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do	regulamin wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa

		spraw rybołówstwa	
Nazwa ustawy: Ustawa z dnia 26 stycznia 192 r. Karta nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>ekspert z listy ekspertów ustalonej przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.</p> <p>Listę ekspertów prowadzi minister właściwy do spraw oświaty i wychowania⁷².</p>	<p>Eksperci wchodzi w skład:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Komisji egzaminacyjnej dla nauczycieli ubiegających się o awans na stopień nauczyciela mianowanego; - Komisji kwalifikacyjnej dla nauczycieli ubiegających się o awans na stopień nauczyciela dyplomowanego; - Komisji kwalifikacyjnej dla nauczycieli mianowanych, o których mowa w art. 9e ust. 2, ubiegających się o awans na stopień nauczyciela dyplomowanego; - Komisji egzaminacyjnej lub kwalifikacyjnej dla nauczycieli, o których mowa w art. 9e ust. 3, ubiegających się o awans na stopień nauczyciela mianowanego lub nauczyciela dyplomowanego
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstaw	art. 9 g ust 11 ustawy	-

⁷² Lista ekspertów jest prowadzona w formie elektronicznej bazy danych.

	iciela		
	Opis wymaganych kwalifikacji	<p>na listę ekspertów może być wpisana osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada co najmniej wyższe wykształcenie magisterskie; <p>a nadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) jest nauczycielem dyplomowanym; 3) przepracowała po uzyskaniu stopnia nauczyciela dyplomowanego co najmniej 3 lata i w tym czasie ukończyła z wynikiem pozytywnym szkolenie dla kandydatów na ekspertów organizowane przez publiczną placówkę doskonalenia nauczycieli, o której mowa w art. 5 ust. 3b pkt 1 lit. b ustawy o systemie oświaty, lub publiczną placówkę doskonalenia nauczycieli szkół artystycznych, o której mowa w art. 5 ust. 3c ustawy o systemie oświaty; wymóg ukończenia szkolenia nie dotyczy osób, o których mowa w pkt 5 lit. a, posiadających stopień naukowy doktora lub stopień doktora sztuki; 4) posiada co najmniej 10-letni staż pracy pedagogicznej, psychologicznej, naukowo-dydaktycznej albo artystycznej; 5) spełnia jeden z następujących warunków: <ol style="list-style-type: none"> a) jest nauczycielem akademickim zatrudnionym w szkole wyższej, kształcącym nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy, b) jest nauczycielem zatrudnionym w przedszkolu, szkole, placówce lub innej jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 1 ustawy, c) jest konsultantem współpracującym z Centrum Edukacji Artystycznej; 	<p>w przypadku osoby spełniającej warunek - jest konsultantem współpracującym z Centrum Edukacji Artystycznej, o którym mowa w ust. 11a pkt 5 lit. c, - wpis na listę ekspertów następuje po akceptacji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego</p>

		<p>6) spełnia warunki, o których mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1-4 ustawy⁷³;</p> <p>7) nie była karana karą dyscyplinarną;</p> <p>8) uzyskała rekomendację, zawierającą opis dorobku zawodowego nauczyciela lub nauczyciela akademickiego, wydaną przez instytucję lub stowarzyszenie działające w systemie oświaty i wychowania, szkolnictwa wyższego i nauki lub na ich rzecz albo nauczycielski związek zawodowy</p> <p>Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, ramowy program szkolenia kandydatów na ekspertów, sposób prowadzenia listy ekspertów, tryb wpisywania i skreślania ekspertów z listy, uwzględniając w szczególności podstawowe treści programowe szkolenia i minimalny wymiar godzin szkolenia, a także dokumenty wymagane od osób ubiegających się o</p>	
--	--	---	--

⁷³ Art. 10 ust. 5. Stosunek pracy z nauczycielem mianowanym i z nauczycielem dyplomowanym nawiązuje się na podstawie mianowania, jeżeli:

- 1) posiada obywatelstwo polskie, z tym że wymóg ten nie dotyczy obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z praw publicznych;
- 3) nie toczy się przeciwko niemu postępowanie karne lub dyscyplinarne, lub postępowanie o ubezwłasnowolnienie;
- 4) nie był karany za przestępstwo popełnione umyślnie;

		wpis na listę ekspertów oraz zakres danych objętych wpisem na listę ⁷⁴ .	
	Informacje dodatkowe	<p>skreślenie z listy ekspertów następuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek eksperta; 2) na umotywowany wniosek organu powołującego komisję egzaminacyjną lub kwalifikacyjną albo organu sprawującego nadzór pedagogiczny w przypadku: <ol style="list-style-type: none"> a) dwukrotnego nieusprawiedliwionego nieuczestniczenia w pracach komisji egzaminacyjnej lub kwalifikacyjnej, w skład której ekspert został powołany, b) nieprzestrzegania przepisów dotyczących postępowania egzaminacyjnego lub kwalifikacyjnego; 3) w razie niespełniania warunków, o których mowa w ust. 11a pkt 5 i 6 ustawy; 4) w razie prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną; 5) w razie dokonania wpisu z naruszeniem prawa 	wpis na listę ekspertów, odmowa wpisu oraz skreślenie z listy następuje w drodze decyzji administracyjnej ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania
Nazwa ustawy: ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367 i Nr 244, poz. 1454)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi

⁷⁴ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie ramowego programu szkolenia kandydatów na ekspertów wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans na stopień zawodowy, sposobu prowadzenia listy ekspertów oraz trybu wpisywania i skreślenia ekspertów z listy (Dz. U. z 2013 r. poz. 354).

	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	Egzaminator na: - eksperta do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (ekspert ADN) oraz - eksperta ADN do spraw <i>przewozu</i> gazów lub świadectwo eksperta ADN do spraw <i>przewozu</i> chemikaliów	na statku żeglugi śródlądowej przewożącym towary niebezpieczne powinien znajdować się ekspert do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (ekspertem ADN). Na statku będącym zbiornikowcem przeznaczonym do przewozu gazów powinien znajdować się ekspert ADN do spraw przewozu gazów. Na statku będącym zbiornikowcem przeznaczonym do przewozu chemikaliów powinien znajdować się ekspert ADN do spraw przewozu chemikaliów
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 38 pkt 2 w zw. z § 8 ust. 4 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 września 2012 r. w sprawie egzaminów dla ekspertów do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej	minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia określił m.in. skład komisji n osób wchodzących w skład komisji (o której mowa w art. 32 ust. 5 pkt 3 i ust. 6 pkt 2) sposób jej działania i tryb jej powoływania oraz wymagania kwalifikacyjne dla osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej i sposób ustalania wysokości ich wynagrodzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia obiektywnego sprawdzenia przygotowania do pełnienia zadań eksperta ADN oraz czas trwania egzaminu i liczbę egzaminowanych osób ⁷⁵
	Opis wymaganych kwalifikacji	egzaminatorzy posiadają wykształcenie wyższe i co najmniej trzyletnią praktykę zawodową w zakresie transportu, w tym co najmniej:	-

⁷⁵ rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 września 2012 r. w sprawie egzaminów dla ekspertów do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (Dz. U. poz. 1045)

		<p>3-letnią praktykę wykładowcy w zakresie odpowiadającym wymaganemu na egzaminie zakresowi wiedzy dotyczącej przewozu towarów niebezpiecznych,</p> <p>3-letni staż pracy w administracji publicznej na stanowisku związanym z żeglugą śródlądową albo 3-letnią praktykę zawodową w dziedzinie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - właściwości materiałów niebezpiecznych, - konstrukcji i eksploatacji opakowań, cystern i pojazdów przeznaczonych do ich przewozu. 	
	Informacje dodatkowe	osobom wchodzącym w skład komisji, za udział w przeprowadzeniu egzaminu przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej zgodnie z rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 września 2012 r. w sprawie egzaminów dla ekspertów do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej	-
Nazwa ustawy: ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 poz. 1226 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	ekspert z dziedziny ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz zasad posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną	przedsiębiorca podejmujący i wykonujący działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług turystycznych obejmujących polowania wykonywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz polowania za granicą jest obowiązany m.in. do złożenia z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody lub zatrudnić osobę spełniającą ten warunek.

			W skład komisji egzaminacyjnej dla przeprowadzenia takiego egzaminu wchodzi m.in. nie mniej niż 3 członków spośród <i>ekspertów</i> z dziedziny ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz zasad posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną.
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	-	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	-	-
	Informacje dodatkowe	<p>zgodnie z postanowieniem § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 lutego 2005 r. w sprawie egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody (Dz. U. Nr 27, poz. 230) w skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin wchodzi 6 członków:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska - jako przewodniczący; 2. przedstawiciel Polskiego Związku Łowieckiego; 3. przedstawiciel Państwowego Gospodarstwa leśnego lasy Państwowe; 4. ekspert z dziedziny ochrony przyrody; 5. ekspert z dziedziny gospodarki łowieckiej; 6. ekspert z dziedziny zasad posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną – przedstawiciel Komendanta Głównego Policji. 	-

Nazwa ustawy : ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. Nr 76, poz. 408)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	ekspert – członek komisji opiniującej wniosek o przyznanie stypendium	<p>Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia może ustanawiać i finansować stypendia ze środków z funduszu stypendialnego za osiągnięcia i inicjatywy podejmowane na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich, w szczególności dla pracowników naukowych, studentów oraz osób wyróżniających się w działaniach określonych w ustawie. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz pozbawiania stypendiów, w tym zasady powoływania ekspertów opiniujących wnioski o przyznanie stypendiów.</p> <p>Dyrektor Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia przyznaje stypendium na wniosek osoby ubiegającej się o jego przyznanie. Wniosek o przyznanie stypendium opiniuje komisja ekspertów</p>
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	§ 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 października 2011 r. w sprawie stypendiów za osiągnięcia i inicjatywy podejmowane na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich (Dz. U. Nr 223, poz. 1334) w zw. z art. 24 ust. 2 ustawy	
	Opis wymaganych kwalifikacji	komisję ekspertów powołuje i odwołuje Dyrektor Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia spośród pracowników Centrum i osób niebędących pracownikami Centrum posiadających znaczącą	-

		wiedzę i doświadczenie z zakresu stosunków polsko-rosyjskich	
	Informacje dodatkowe	<p>Komisja ekspertów proponuje wysokość stypendium. Komisja ekspertów, proponując wysokość stypendium, kieruje się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) proponowanym programem stypendium; 2) planem wydatków pokrywanych ze stypendium. <p>Dyrektor Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia przyznaje albo odmawia przyznania stypendium, po zapoznaniu się z opinią komisji ekspertów, biorąc pod uwagę następujące kryteria:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osiągnięcia naukowe wnioskodawcy z zakresu spraw polsko-rosyjskich, w tym publikacje i badania naukowe; 2) znaczenie proponowanego programu stypendium dla dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich; 3) adekwatność wysokości stypendium do proponowanego programu stypendium 	<p>eksperci oceniający wnioski, którzy jednocześnie są pracownikami Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia, nie otrzymują dodatkowego wynagrodzenia z tytułu wykonywania obowiązków eksperta.</p> <p>Eksperci oceniający wnioski niebędący pracownikami Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia otrzymują za ocenę wniosków wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w ramach jednego terminu naboru wniosków; 2) w danym miesiącu, w przypadku ciągłego trybu naboru wniosków
Nazwa ustawy: ustawa z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	ekspert (powołany do prac Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich)	Państwowa Komisja Badania Wypadków Morskich prowadzi badania wypadków i incydentów morskich na podstawie ustawy oraz uzgodnionych w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) norm, standardów i zalecanych metod postępowania, wiążących Rzeczpospolitą Polską.

			W pracach Komisji uczestniczą, w miarę potrzeby, <i>eksperci</i> wyznaczeni przez przewodniczącego Komisji. Przewodniczący Komisji jest uprawniony do wyznaczanie ekspertów do udziału w pracach Komisji a także do podejmowania decyzji o wyłączeniu ze składu zespołu prowadzącego czynności badawcze eksperta w przypadku, gdy uzna to za konieczne lub, gdy podlega on wyłączeniu na podstawie art. 18 ustawy ⁷⁶
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 10 ust. 2 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	ekspertem może być osoba posiadająca wykształcenie co najmniej średnie oraz doświadczenie w zakresie niezbędnym przy badaniu wypadku lub incydentu morskiego	ekspertom za udział w pracach Komisji, w tym za wykonanie ekspertyzy, przysługuje ustalone w umowie cywilnoprawnej wynagrodzenie, którego wysokość uzależnia się od charakteru prowadzonego badania i jego złożoności
	Informacje dodatkowe	przewodniczący Komisji może zlecić wykonanie ekspertyz, badań lub analiz niezbędnych do prowadzenia badania wypadku lub incydentu morskiego, innym podmiotom niż eksperci.	-

⁷⁶ Patrz: odpowiednio postanowienia § 6 ust. 2 pkt 5 i 6 oraz ust. 4 pkt 1 Zarządzenia Nr 20 Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 30 lipca 2013 r. w sprawie regulaminu działania Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich oraz jej siedziby (Dz.Urz.MTBiGM.2013.42 z dnia 2013.08.05).

		<p>Członek Komisji lub <i>ekspert</i> biorący udział w pracach Komisji, także po wygaśnięciu członkostwa w Komisji lub zakończeniu przez <i>eksperta</i> prac w Komisji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest obowiązany zachować w tajemnicy wiadomości powzięte w związku z badaniem przez Komisję wypadku lub incydentu morskiego; 2) może być zwolniony od obowiązku zachowania tajemnicy przez właściwy organ wyłącznie gdy nadrzędny interes publiczny uzasadnia odstąpienie od zasady poufności; 3) nie może występować w roli biegłego w postępowaniu przed sądem lub innym organem w zakresie spraw prowadzonych przez Komisję, w których członek Komisji lub ekspert brał lub bierze udział. <p>W pracach Komisji, w tym w pracach zespołu prowadzącego czynności badawcze, nie może brać udziału członek Komisji lub ekspert, który podlega wyłączeniu. Do wyłączenia stosuje się odpowiednio przepis art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)⁷⁷</p>	
--	--	--	--

⁷⁷ W przypadku gdy przewodniczący Komisji, w trakcie badania, powziął wiadomość, że w pracach Komisji, w tym w pracach zespołu prowadzącego czynności badawcze, bierze lub brał udział członek Komisji lub ekspert podlegający wyłączeniu, przewodniczący Komisji:

1. zarządza weryfikację czynności przeprowadzonych przy udziale tego członka Komisji lub eksperta;
2. wyznacza do prac zespołu innego członka Komisji lub eksperta.

Jeżeli w wyniku tej weryfikacji przewodniczący Komisji powziął wątpliwości co do bezstronności członka Komisji lub eksperta, który brał udział w pracach Komisji, w tym w pracach zespołu prowadzącego czynności badawcze składa do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej wnioski o cofnięcie wyznaczenia członkowi Komisji i cofa wyznaczenie ekspertowi.

Nazwa ustawy: Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 z późn. zm.)			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego	Ekspert (członek Komitetu Odwoławczego)	przy Polskim Centrum Akredytacji ⁷⁸ działa Komitet Odwoławczy, liczący nie więcej niż 10 członków - ekspertów posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie w zakresie akredytacji ⁷⁹ .

W przypadku gdy przewodniczący Komisji, po zakończeniu badania lub po ogłoszeniu raportu, powziął wiadomość, że w pracach Komisji, w tym w pracach zespołu prowadzącego czynności badawcze, brał udział członek Komisji lub *ekspert* podlegający wyłączeniu, przewodniczący Komisji zarządza weryfikację czynności przeprowadzonych przy udziale tego członka Komisji lub *eksperta*. Jeżeli w wyniku takiej weryfikacji przewodniczący Komisji powziął wątpliwości co do bezstronności członka Komisji lub *eksperta*, który brał udział w pracach Komisji, w tym w pracach zespołu prowadzącego czynności badawcze, zarządza przeprowadzenie ponownego badania oraz składa do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej wnioszek o cofnięcie wyznaczenia członkowi Komisji; i cofa wyznaczenie *ekspertowi*.

⁷⁸ Do zakresu działania Centrum Akredytacji należy w szczególności:

- 1) akredytowanie jednostek oceniających zgodność;
- 2) sprawowanie nadzoru nad akredytowanymi jednostkami oceniającymi zgodność, w zakresie przestrzegania przez nie warunków akredytacji;
- 3) prowadzenie wykazu akredytowanych jednostek oceniających zgodność;
- 4) organizowanie szkoleń i prowadzenie działalności wydawniczej w zakresie akredytacji (art. 26 ustawy).

⁷⁹Organizację i tryb pracy Komitetu Odwoławczego określa regulamin uchwalony przez ten komitet. Obsługę organizacyjną i finansową Komitetu Odwoławczego zapewnia Polskie Centrum Akredytacji.

	zadań		Do zadań Komitetu Odwoławczego należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy udzielenia, zawieszenia, cofnięcia lub ograniczenia zakresu akredytacji ⁸⁰ . Odwołanie rozpatruje zespół trzech ekspertów, wyznaczonych spośród stałych członków Komitetu Odwoławczego przez Przewodniczącego Komitetu Odwoławczego ⁸¹
	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 36 ust. 1 ustawy	-
	Opis wymaganych kwalifikacji	przy Polskim Centrum Akredytacji działa Komitet Odwoławczy, liczący nie więcej niż 10 członków - ekspertów posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie w zakresie akredytacji	-
	Informacje dodatkowe	minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministrów i kierowników urzędów centralnych	-

⁸⁰ Należy przez to rozumieć akredytację, o której mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

⁸¹ Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 17 ust. 1, Komitet Odwoławczy stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Centrum Akredytacji do ponownego rozpoznania albo oddala odwołanie.

		<p>właściwych ze względu na przedmiot akredytacji, po zasięgnięciu opinii Polskiego Centrum Akredytacji o zgłoszonych kandydatach, powołuje i odwołuje członków Komitetu Odwoławczego.</p> <p>Przypadku gdy rozpatrzenie odwołania wymaga szczególnej wiedzy lub w rozpatrywanej dziedzinie nie ma <i>ekspertów</i> wśród stałych członków Komitetu Odwoławczego, Przewodniczący Komitetu Odwoławczego może powołać dodatkowego <i>eksperta</i> w skład zespołu rozpatrującego odwołanie</p>	
<p>Nazwa ustawy: Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203 z późn. zm.)</p>			
	Kryterium analizy	Opis kryterium	Uwagi
	Opis organu/zespołu którego powołanie dotyczy i jego zadań	<p>kurator</p>	<p>jeżeli pomimo stosowania grzywnien osoba prawna wpisana do <i>rejestr</i> przedsiębiorców nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1⁸², sąd rejestrowy może ustanowić dla niej kuratora.</p> <p>Kurator jest obowiązany do niezwłocznego przeprowadzenia czynności wymaganych do wyboru lub powołania władz osoby prawne⁸³</p>

⁸² W przypadku stwierdzenia, że wniosek o wpis do *Rejestru* lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, nie zostały złożone pomimo upływu terminu, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do ich złożenia, wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin, pod rygorem zastosowania grzywny przewidzianej w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych (postępowanie przymuszające). W przypadku niewykonania obowiązków w tym terminie, sąd rejestrowy nakłada grzywnę na obowiązanych. Przepisu art. 1053 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

⁸³ Kurator może również podjąć czynności zmierzające do likwidacji osoby prawnej, jeżeli nie dojdzie do wyboru lub powołania jej władz w terminie trzech miesięcy od dnia ustanowienia kuratora albo wybrane lub powołane władze nie wykonują obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1. Kurator może wystąpić do sądu rejestrowego o

	Wskazanie przepisu określającego wymagania merytoryczne dla eksperta/przedstawiciela	art. 26 ust. 2 i 6 ustawy dookreślone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości	Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje wymagane od kandydatów na kuratorów oraz sposób prowadzenia listy tych kandydatów i dane ujmowane w liście kandydatów, mając na uwadze gwarancje należytego wykonywania obowiązków przez te osoby ⁸⁴
	Opis wymaganych kwalifikacji	Kandydat na kuratora powinien: posiadać wykształcenie wyższe prawnicze, administracyjne lub ekonomiczne; a nadto: 1) nie być karany za popełnione umyślnie przestępstwo przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu lub obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi; 2) nie być wpisany do rejestru dłużników niewypłacalnych Krajowego Rejestru Sądowego jako osoba, wobec której orzeczono na podstawie Prawa upadłościowego i naprawczego zakaz	adwokat, radca prawny, biegły rewident i osoba posiadająca licencję syndyka są zwolnieni od obowiązku wykazywania kwalifikacji w zakresie posiadania wykształcenia: wyższego prawniczego, administracyjnego lub ekonomicznego

rozwiązanie osoby prawnej oraz ustanowienie likwidatora z powodu braku jej władz lub z innej ważnej przyczyny, jeśli czynności, o których mowa w zdaniu poprzednim, nie doprowadzą do rozwiązania osoby prawnej i wszczęcia likwidacji.

Jeżeli kurator przy wykonywaniu swych czynności stwierdzi, że istnieją przesłanki zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości osoby prawnej, dla której został ustanowiony, może zgłosić taki wniosek właściwemu sądowi.

⁸⁴ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2000 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od kandydatów na kuratorów ustanawianych na podstawie przepisów ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, sposobu prowadzenia listy tych kandydatów i danych ujmowanych w liście kandydatów na kuratorów (Dz. U z 2014 r. poz. 336).

		<p>prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub w stowarzyszeniu;</p> <p>3) nie być odwołany prawomocnym postanowieniem sądu z funkcji syndyka lub kuratora z powodu nienależytego pełnienia obowiązków.</p>	
	Informacje dodatkowe	<p>Sąd rejestrowy, na wniosek osoby prawnej, może odwołać kuratora przed upływem terminu, na który został ustanowiony, jeżeli władze osoby prawnej wykonają obowiązki, o których mowa w art. 24 ust.</p> <p>Sąd rejestrowy z urzędu odwołuje kuratora, jeżeli nienależycie wykonuje on swoje obowiązki.</p> <p>Kurator ma prawo do wynagrodzenia za swoją działalność oraz do zwrotu uzasadnionych wydatków, które poniósł w związku ze swoimi czynnościami.</p>	-

5. Załącznik nr 2

Lista wybranych aktów prawnych poddanych analizie

A. Akty prawne rangi ustawowej

- 1) Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 618);
- 2) Ustawa z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619 z późn. zm.);
- 3) Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616 z późn. zm.);
- 4) Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 z późn. zm.);
- 5) Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.);
- 6) Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2014 r. poz. 811);
- 7) Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572);
- 8) Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 406);
- 9) Ustawa z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.);
- 10) Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227 poz. 1658 z późn. zm.);
- 11) Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963 z późn. zm.);
- 12) Ustawa z dnia z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014, poz. 436);
- 13) Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637);
- 14) Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925);
- 15) Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 z późn. zm.);
- 16) Ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159 z późn. zm.);

- 17) Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.);
- 18) Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.);
- 19) Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410);
- 20) Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnictwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 z późn. zm.);
- 21) Ustawa z dnia 26 stycznia 192 r. Karta nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191);
- 22) Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367 z późn. zm.);
- 23) Ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 r. poz. 1226 z późn. zm.);
- 24) Ustawa z dnia 25 marca 2011 r. o Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (Dz. U. Nr 76, poz. 408);
- 25) Ustawa z dnia 31 sierpnia 2012 r. o Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich (Dz. U. poz. 1068);
- 26) Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 z późn. zm.);
- 27) Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203 z późn. zm.).

B. Akty wykonawcze do ustaw

- 1) Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania stypendiów osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami oraz wysokości tych stypendiów (Dz. U. poz. 612);
- 2) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz. U. Nr 118, poz. 1263);
- 3) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych (Dz. U. Nr 15, poz. 133);
- 4) Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie trybu przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego na członków Krajowej Izby Odwoławczej, sposobu powoływania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowego zakresu postępowania kwalifikacyjnego (Dz. U. Nr 120, poz. 820);

- 5) Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 2002 r. w sprawie aplikacji eksperckiej i asesury oraz oceny wykonywanych przez asesora czynności eksperta w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 91, poz. 810);
- 6) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie dopuszczania do użytku szkolnego podręczników (Dz. U. poz. 909);
- 7) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 września 2012 r. w sprawie egzaminów dla ekspertów do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej (Dz. U. poz. 1045);
- 8) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 7 lutego 2005 r. w sprawie egzaminu ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody (Dz. U. Nr 27, poz. 230);
- 9) Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 października 2011 r. w sprawie stypendiów za osiągnięcia i inicjatywy podejmowane na rzecz dialogu i porozumienia w stosunkach polsko-rosyjskich (Dz. U. Nr 223, poz. 1334);
- 10) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2000 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od kandydatów na kuratorów ustanawianych na podstawie przepisów ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, sposobu prowadzenia listy tych kandydatów i danych ujmowanych w liście kandydatów na kuratorów (Dz. U z 2014 r. poz. 336);
- 11) Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 sierpnia 2004 r. w sprawie programów kursów, przeprowadzania egzaminów oraz wzoru świadectwa kwalifikacji w zakresie substancji kontrolowanych (Dz. U. Nr 195, poz. 2009);
- 12) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych (Dz. U. Nr 79, poz. 849 z późn. zm.).